

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு சிறு இனங்கள் (எடுத்து விடுதல், ரயத்து வாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு சிறு இனங்கள் (எடுத்து விடுதல், ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவையில் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகின்றேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இச் சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 32/1971).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, “1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 32/1971) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் தீர்மானத்தின்மீது இன்னும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம், சில கருத்துக்கள் ‘டிமாண்டு’-களில் விடப்பட்டு விட்டதால் இப்போது அவற்றைக் கூறவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

முதலில் தியாகிகளுக்கு என வழங்கப்படும் உதவிப் பணம் சம்பந்தமாக இவ்வரசாங்கத்தின் தவனத்தினை சுரக்க விரும்புகிறேன். காரணம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ‘நாங்கள் தியாகிகளுக்கு தாராளமாக உதவித் தொகைகளை வழங்குகிறோம்’ என்று. தொகையையும் குறிப்பிட்டார்கள், ‘ரூபாய் 47 லட்சம் இதற்கெனச் செலவழிக்கிறோம்’ என்று. உண்மையிலேயே இதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இன்னும் சிலர் விடுபட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். 31—3—1970-க்குப்பிறகு புதிதாக யாருக்கும் கொடுக்கப்படப் போவதில்லை. புதிதாக அப்ளிகேஷன் போட்டாலும் அவர்களுக்கும் கிடையாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஏறத்தாழ ஐயாயிரம் அல்லது ஆறாயிரம் பேருக்குத் தொகைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். விடுபட்டுப்போயிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். மிஞ்சிப்போனால் ஒரு ஆயிரம் பேருக்கு மேல் இருக்கமாட்டார்கள். இவர்களுக்காகவும் கொஞ்சம் செலவழித்தால் நியாயமாகவும், தர்மமாகவும் இருக்கும். அவர்கள் அன்றைக்குச் செய்த தியாகத்தின் பலனைத்தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து எஞ்சியுள்ள ஒரு ஆயிரம் பேருக்கும் தியாகிகள் பென்ஷனை அளிக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1971 சூலை 28]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

31—3—70-க்குப்பிறகு பலர் வேலையிலிருந்து ரிடையர் ஆகியிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வு ஊதியம் ரூ. 40 அல்லது 50 தான் இருக்கும். அதோடு தியாகிகள் பென்ஷன் என்று இதையும் சேர்த்துக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். எனவே 31—3—70-க்குப் பிறகு வந்த மனுக்களையும் மனிதாபிமானத்தோடு பரிசீலித்து, அவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து திரு. காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது முதியோர் பென்ஷன் என்று வயதான ஒரு சிலருக்கு வழங்கப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது மிகவும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. உண்மையாகவே உதவிபெறவேண்டிய நிலையிலுள்ளவர்கள் அப்பிரகேஷன் போட்டாலும் அவர்களுக்குக் கூட இப்போது இது கிடைப்பதில்லை. இத்துறையில் சுறுசுறுப்பாக பணியாற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. இதையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நாம் கொடுப்பது 20 ரூபாய் உதவித் தொகைதான் என்றாலும், அது அவர்களுக்கு பெரிய வரப்பிரசாதம் போன்றது. எனவே பெரிய மனது வைத்து 'ஸோஷல் செக்யூரிடி ஸ்கீம்' திட்டத்தின்கீழ் இவர்களுக்கு இவ்வுதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல அரசாங்க சிப்பந்திகள் காலம் முழுதும் உழைத்துவிட்டு ஓய்வுபெறும்போது பென்ஷன் அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்கப் படுவதில்லை. ஓய்வுபெற்று இரண்டு ஆண்டுகாலம்கூட ஆகிறது, சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுப்பதில் 55 வயதில் ஒருவர் ரிடையர் ஆகப்போகிறார் என்று தெரியும்போது அவரது 54-வது வயதிலேயே அவருடைய பென்ஷன் பெப்பரை முறைப்படுத்தி, அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம் அல்லவா? இதைச் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஒருவர் ஓய்வு பெற்றால் இரண்டு மாதக் காலத்தில் அவரது ஓய்வு ஊதியம் அவருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு முறை ஏற்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு இந்துக்களுக்கு 'ஹிந்து ரிஸிஜியல் என்டென்மென்ட் போர்டு' என்றும் முஸ்லீம் பெருமக்களுக்கு 'வாஹ்ப் போர்டு' என்றும் இருப்பதுபோல, இந்திய கிறிஸ்துவ சமூகத்தினருக்கும் 'இண்டியன் கிறிஸ்தியன் போர்டு' என்றோ அல்லது வேறு ஒரு பெயரிலோ ஒரு அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். தற்போதுள்ள பிஷ்ப் அவர்கள் அன்னிய நாட்டினராக இருப்பதால், அவர் இந்திய கிறிஸ்துவர்களை சரியாக நடத்துவதில்லை என்ற புகார் இருந்து வருகிறது. இதனால் அவர்களிடையே குழப்பமும், குழறலும் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் கவனிப்பதற்காக அதிலே இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, கிறித்துவர்களுடைய மாதாகோவில்களின் சொத்துக்களைப் பராமரிக்க, போர்டு போடுவது மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கியமான பிரச்சினை. சென்னையிலே அரிசி விலை ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டு வந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த அளவையும் குறைத்துவிட்டார்கள். அதனால் இப்பொழுது மக்கள் மிகமிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அரிசி 2 நாட்கள், 2½ நாட்களுக்குத்தான் வருகிறது. மதி 4½ நாட்களுக்கு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 சூலை 25]

அவர்கள் வெளியிலே, சந்தையிலே வாங்கச் சென்றால் 2 ரூபாய், 2 ரூபாய் 20 காசு என்று விற்கிறது என்றால், ஏழைகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் குறைந்த அளவை மீண்டும் அதிகரிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். முடிந்தால் 7 நாட்களுக்கும் 1 ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசி போட இந்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

அமைட்டமல்ல, பல இடங்களில் ரேஷன் கார்டுகள் கொடுப்பதிலே தாமதப் படுத்துகிறார்கள். ரேஷன் கார்டுகளில் உள்ள பெயருக்குச் சொந்தமான ஆண் செத்துவிட்டால் அதைப் பெண் பெயரிலே மாற்றுவது என்றால் தாமதம் ஏற்படுகிறது, கொடுக்காமலேயே இழுக்கடிக்கிறார்கள். உண்மையிலே இந்த அரசாங்கம் 1 ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட வேண்டுமென்ற ஆர்வம் படைத்திருக்குமேயானால், அளவைக் குறைக்காமலும், மேலும் அதிகரித்தும், சென்னை வாழமக்களுக்கு 7 நாட்களுக்குரிய அளவைக் கொடுக்கவும் இந்த அரசாங்கம் முன்வந்தால் பாராட்டுக்குரியதாக இருக்கும் என்று கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

* THIRUMATHI M. ALDA FOWLER: Mr. Deputy Speaker, Sir, on the first day of this budget session we were told by the Hon. Chief Minister that he was going to start a Youth Corps. This Youth Corps has not come in for any mention in this House as yet. But I feel that this is a matter of vital importance. We have seen young people come to our country from other countries. Peace Corps workers and members of the Voluntary Overseas Service. One has wondered, when the time would come for our own young people to do these tasks and duties which those people from other countries came to us and did so willingly and so well.

I would like to offer a few suggestions or thoughts on the Youth Corps which is in the making. If we have not heard about it after the first mention, it is only natural because it is as yet in the development stage. The ideas around it are still being formulated. Primarily the Youth Corps may fill the need to bridge the unemployment gap but the effects and benefits of a good youth corps are far-reaching to the State and perhaps to the country. Sir, I consider this scheme to be a break-through and one which calls for imagination and vision. What sort of young people are we going to enroll, what are we going to teach them and what sort of leaders are we going to enlist to train them? These are the thoughts and questions that occupy our minds. Youth is the time of ideas and energies which have to be utilised in some way or the other. Young people are full of wonderful ideas and energies and it is because they cannot use their ideas and energies that they sometimes channel them into wrongful purposes. We have to provide the correct channel for them to use the same energies for purposeful acts.

[திரு. நா. வீராசாமி தலைமை]

It is also the time for emotions uncurbed and uncontrolled, and we have to teach them how to control these emotions and the best way we can do it is to use them to do something creative. It is also through these emotions that we appeal to them to attain the highest and the best. Young people respond easily if you appeal

1971 ஜூலை 28]

[திருமதி எம். ஆல்டா ஃபெளஸர்]

to them in the right way. They will be so filled with compassion that they will go out of their way to do their utmost for good. So, when the appeal or call goes out to our young folk, it is these young people who will respond the most. So we should train them as the citizens of the future. Our aim will be to train citizens extraordinary and how shall we lead them and what sort of leaders shall we get?

If we expect so much of our young people, we have to look for something more in their leaders. They will have to be hand-picked. If our leaders are going to be any sort of leaders at all, they themselves should not have lost their vision and they will have to be a source of inspiration to these young people continually and not just at the beginning and then fade away.

More than that, they will have to practise what they preach. Young people are shrewd and they know whether a leader preaches one thing and practises another. Practice and precept must come together in the person of the leader who trains them. Also the leader who is over-zealous will over-teach and he should not do that. He should elicit ideas from the younger people whom he trains and he should draw out all their creative abilities.

Now, if we want to do this business of training a good, effective and efficient Youth Corps, the training should actually start earlier when they are very young. Sir, in the schools which have Boy Scouts and Girl Guides troupes, they learn the essentials of citizenship. It is a fact that not all schools provide this training and it is to our advantage to see that more schools have this type of training. For example Boy Scouts and Girl Guides learn to do a good turn every day. If all of us in this House do that sort of training and practise doing one good turn every day, what a difference it would make to Tamil Nadu. We would have thousands of citizens who would be doing a good turn daily. It would make such a difference to us. So, Sir, I commend this scheme most highly. I feel that by this scheme so much of good can be done for Tamil Nadu.

I would like to sound a note of warning. We should never deploy these persons to do anything contrary to what we have already taught them. They would have to do something good. They would have to hold their ideals high. We cannot even deploy them into some course which would be questionable. They must always be on the side of law and order and law and order must always be on the side of that which is good and upright. So, Sir, I feel we could have a corpse of young people who want to serve without asking for rewards, who want to toil and not become weary and who want to labour and not ask for any return. Thank you. Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மிஸ்டர் சேர்மன் சார், நமக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய தமிழ்நாடு அப்ரோப்ரியேஷன் மசோதாவின் பேரிலே விவாதம் நடப்பது என்பது, பொதுவாக இவ்வளவு நாட்களாகப் பல

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஜூலை 28]

மானியத்தின் பேரிலே இந்த அரசு செலவழிப்பதற்காக நாம் அனுமதி கொடுத்ததற்குப் பின்னால், ஒவ்வொரு மானியத்தின் அடிப்படையில் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கக்கூடிய தொகையானது முறையாகச் செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக உறுப்பினர்கள் அரசுக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்கான முக்கியமான சந்தர்ப்பமாக இது அமைகிறது.

பொதுவாகப் பார்க்கப் போனால், இன்றைக்கு இந்தச் சபையினுடைய அங்கீகாரத்தின் பேரிலே 430 கோடி ரூபாய் வரையிலே செலவழிப்பதற்காக நாம் அனுமதித்திருக்கிறோம். அதே மாதிரியாக நாம் நேரடியாக அனுமதி கொடுக்காமல் போனாலும் கூட, செலவழிக்கலாம் என்ற முறையில் சட்ட ரீதியாக 298 கோடி ரூபாய் வரையிலும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 728 கோடி ரூபாய் வரையிலே 1971-72-ம் ஆண்டுக்கு அரசு செலவழிப்பதற்காக சபைக்கு முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, மக்கள் மத்தியில் நாங்கள் பகிரங்கமாக இதைச் செய்கிறோம் என்று அறிவிக்கக்கூடிய இந்தச் சிறந்த பண்பானது நமக்கு அமைந்திருக்கிறது.

ஏற்கனவே பல மானியங்களின் பேரில் பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். எங்கள் கட்சியின் சார்பில் பல வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்தாலும் கூட, விட்டுப் போன சில விஷயங்களைக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு நாம் நடத்திய விவாதங்களில் அநேகமாக எல்லா மானியத்தின் பேரிலும் விவாதம் நடந்து போட்டுப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் மானியம் 46—காபிடல் அவுட்லே ஆன் ஸ்திம்ஸ் ஆஃப் கவர்ன்மென்ட் டிரேடிங் என்பதன் பேரில் விவாதம் நடத்தவில்லை. அது ஒன்று மட்டுந்தான் கில்லெட்டின் செய்யப்பட்டது. ஆனால் நாம் அந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை 20 கோடியே 96 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். தொகை அதிகம். அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டுமக்களுக்குத் தேவையாக இருக்கக்கூடிய உணவுப் பொருள்கள் எம்முறையில் பங்கிடு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதும், எந்த முறையில் உணவுப் பொருள்களை சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதும், உணவுப் பொருள்களைச் சேகரிக்க என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்பது எல்லாம் அதன் கீழ் பொதிந்திருக்கிறது.

சமீப காலத்தில் எங்களுக்கு, பல உறுப்பினர்களுக்குக் கடிதங்கள் வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. பொதுவாக அரிசி எல்லோருக்கும் கிடைக்கிறது என்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால் அரிசி விலையைப் பார்க்கப் போனால் 1¾ ரூபாய், 2 ரூபாய் வரையிலும் பல மாவட்டங்களில் உயர்ந்திருக்கிறது என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. சாதாரண மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். அந்த மாதிரியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நாங்கள் அறிந்து கொள்ள இதுவரை வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இந்த விவாதத்தின் முடிவிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விலையைக் குறைப்பதற்கு, எல்லா மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைப்பதற்கு என்னென்ன ஏற்பாடுகள் மாநில ரீதியில் செய்திருக்கிறார்கள், எந்தெந்த மாவட்டத்தில் இதற்கான பிரத்தியேக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுவார்களானால், பேருதவியாக இருக்குமென்று உங்கள் மூலமாகச் சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 28]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்த இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். அது நமது மன்றத்திலே விவாதத்திற்கு வந்திருந்தாலும் கூட பல உறுப்பினர்கள் அதைப் பற்றிச் சொல்லவே இல்லை. 47-வது மானியக் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் லோன்ஸ் அண்டு அட்வான்சஸ் என்று இருக்கிறது. 43 கோடி ரூபாய் அளவில் பலவிதமான திட்டங்களுக்கெல்லாம் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பதில் ஒரு பகுதி ஹவுஸிங் ஸ்கீம் பற்றியது. நான் ஹவுசிங் ஸ்கீமைப் பற்றிய விவாதத்தை மறுபடியும் தொடங்க விரும்பவில்லை. என்றாலும் இன்றைக்கு நடக்கக்கூடிய பல விஷயங்கள் விரும்பத்தகாத முறையில் நடக்கின்றன, சாதாரண மக்களுக்குப் போதுமான வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. அதிலே சில தரப்பினருக்குத்தான் கிடைக்கிறது என்று கம்பிளெய்ன்ட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்தவகையில் நான்காம் தரச் சிப்பந்திகளுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதில், ஏதாவது ஒரு இடத்தில் தொடங்குங்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய நான்காம் தரச் சிப்பந்திகளுக்கு முதலிடம் கொடுப்போம். இந்த ஹவுஸிங் ஸ்கீமைப் பொருத்தவரை இன்னும் சில விரிவான ரிப்போர்ட்டுகள், எந்தெந்த முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி, விரிவான ரிப்போர்ட்டுகள் கிடைக்குமானால் உதவியாக இருக்கும். நான் கலந்து கொண்ட மட்டில் அதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமலும், அதைப் பற்றி பதில் சொல்லுவதற்கு அமைச்சருக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமலும் போய்விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷன் சம்பந்தமாக எனக்கு முன்பு பேசிய மான்யுமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். எங்களுக்கும் அந்த மாதிரித் தகவல் வந்திருக்கிறது. உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் தியாகிகளுக்கு, தேசியத் தியாகிகளுக்குப் பென்ஷன் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருவது வரவேற்கத்தக்கது. 50 லட்சம் ரூபாய் வரையில் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மனுச் செய்யும் தேதி 1970, 3-வது மாதத்திற்குள் என்று இருந்ததை 1971-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் வரையிலே அவர்கள் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்று மாற்றினால் பலருக்கு உதவியாக இருக்கும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். ஏற்கனவே தியாகிகளாக இருந்தவர்கள் இறந்துவிட்டால், அவர்களுடைய துணைவியாருக்கு மனுச் செய்தவுடன் கிடைக்க ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும். இதிலே உள்ள சிரமம் என்னவென்றால், மூன்று மாத காலமாகது அவர்கள் சிறையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்ற சர்ட்டிபிகேட் தேவையாக இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் நம்முடைய முஸ்லிம் லிக் தலைவர் அவர்கள் ஓரிடத்திலே குறிப்பிட்டது போல் சிறையில் வைத்திருப்பார்கள்; லாக்கப்பில் நாலைந்து மாதங்கள் கூட வைத்திருப்பார்கள். ஜெயில் ரெக்கார்டைப் பார்த்தால் அத்தனை மாதங்கள் இருந்ததற்கான குறிப்பே இருக்காது. ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலையில் அந்த ஸ்தாபனத்தில் இருக்கக் கூடிய முக்கியமான தலைவர்கள் உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களேயானால், அவர்களுக்கும் இந்த மாதிரி உதவித் தொகை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும்.

இப்படி இரண்டு மூன்று சம்பவங்கள் ஏற்கனவே கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு இருந்த தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் 'குறிப்பிட்ட சிலர் ஏற்கனவே சிறை சென்றிருக்கிறார்கள், மூன்று மாதத்திற்கு மேல் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள்' என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 சூலை 28]

ருக்கிரர்கள். ஆனால் சிறை பெக்காடுகளில் சில நேரங்களில் அதைப் பார்க்க முடியாது. அவர்களுக்கெல்லாம் கூட பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு வழி செய்தால் அந்தக் கொள்கை அமலாகக் கூடிய நேரத்தில் பாராட்டக் கூடிய முறையில் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக பென்ஷனைப் பொறுத்தவரை ஆரம்பத்தில் பேசுகின்ற போதே சொன்னேன். பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய வசதியை விட பென்ஷன் பெறக் கூடியவர்களுக்கு வசதி அதிகமாக இருக்க வேண்டும். வயதாகிவிட்ட பிறகு அவர்கள் ஓய்வு பெற்று வேலை பணி செய்ய முடியாது. க்ளாஸ் ஒன் ஆபீசராக இருப்பவர்கள், என்சினியர்களாக இருப்பவர்கள் ரிடையர் ஆனவுடன் தனியார் துறையில் வேலைக்குப் போகிறார்கள். என்னதான் நிபந்தனை போட்டாலும் அவர்கள் தனியார் துறையில் வேலைக்குப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு வருவாய் வசதி இருக்கிறது. ஆனால் மூன்றாந்தர சிப்பந்திகள் ரிடையர் ஆகிவிட்டால், பென்ஷன் கொடுப்பதில் நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

முனிசிபல் சிப்பந்திகளுக்கு 1970-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 14-ம் தேதிக்குப் பிறகு பென்ஷன் தொகை கொடுக்கப்படும் என்ற உத்தரவு போடப்பட்டது. ஆனால் இதுவரை யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. உடனே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தக் குறிப்பிட்ட தேதிக்கு முன்னால் ரிடையர் ஆனவர்கள் 750 பேர்தான் இருக்கிறார்கள் என்று அரசு குறிப்பில் இருந்து அறிகிறேன். அவர்களுக்கும் பென்ஷன் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டு, மூன்று முக்கிய விஷயங்களைக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஜமீந்தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக 77 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று வோட்டு போட்டிருக்கிறோம். அந்த 77 லட்சம் ரூபாயைச் செலவழிக்கும்போது எவ்வளவு சிக்கனமாகக் கொடுக்க முடியும் என்று பார்த்து, அதில் ஓரளவிற்கு மிச்சம் செய்தால் உதவியாகயிருக்கும்.

இன்னொன்று. சாதாரணமாக ரிட்டயரானவர்கள் மேற்கொண்டும் வேலைக்கு வரக்கூடாது என்ற நிலையை நாங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். திரும்பவும் ரிட்டயரானவர்கள் வேலைக்கு வருவதால் அது அடுத்தவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. எனக்கு சில விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன. மதுரை நகரில் ஒரு பேஷ்கார் இருக்கிறார். அவரது பெயரைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. அவருக்கு வயது 68. அவருக்கு மேற்கொண்டு இரண்டு ஆண்டுகள் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரிச் செய்வது எல்லா இலாக்காகக்கூடியுந்தான் சொல்கிறேன்—கோவிலைப் பொறுத்த வரையில் ரிட்டயரானவர்களின் ஒரு மடமாக அது ஆகிவிடக்கூடாது. ரிட்டயரானவர்கள் பூராவும் வந்து அதிகம் செலுத்தும் நிலை இருக்கக் கூடாது. இங்கு நாம் எங்கனவே விவாதித்திருக்கிறோம். மக்கள் தமிழில் ஆர்ச்சனை செய்வதை விரும்புகிறார்கள் என்றனவிற்கு வந்திருக்கும்போது, பழைய காலத்து ஆட்கள், 72, 75 வயதானவர்களைப் போடுவது அல்லது ட்ரான்ஸ்டியாக இருப்பது என்ற முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

1971 ஜூலை 28]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அங்குள்ள அர்ச்சகர்களும் சாதாரணத் தொழிலாளிகள்தான். அவர்களுக்கு மதுரையில் ஏற்கனவே வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக திட்டமிட்டு அஸ்திவாரக் கல் கூட நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அஸ்திவாரக் கல் அன்றிருந்த முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களால் போடப்பட்டது. அந்த இடம் இன்றும் காலியாக இருக்கிறது. வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவற்றையெல்லாம் கவனித்துச் செய்தால் உதவிகரமாக யிருக்கும்.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் பல இலாகாக்களுக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கலாம். ஆனால் குறிப்பிட்ட சில இணைந்த இலாக்காக்களுக்கு ஒரு அமைச்சர் பொறுப்பாக இருப்பது நல்லது. அப்படிச் செய்வது அமைச்சரவையின் பொறுப்பான காரணத்தினால் அதைப் பற்றி மேலும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

குறிப்பாக அரிமல் ஹஸ்பன்டரி இடக்கிறது. மில்க் சப்ளை இருக்கிறது. இவை இரண்டும் இணைந்து இருக்க வேண்டும். அதுதான் பொருத்தமானதாகும். இவற்றிற்கு வேவ்வேறு அமைச்சர்கள் இருந்தாலும், இரண்டு அமைச்சர்கள் இருந்தாலும், அந்த இலாக்காக்கள் ஏற்கனவிற்கு இணைந்து பணியாற்றுகின்றனவோ, அந்தளவிற்கு அவை திறம்படச் செயல்பட முடியும். சொல்லக் கூடாத சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்வதாகயிருந்தாலும்கூடச் சொல்கிறேன். இணைந்திருக்கக்கூடிய இலாகாக்கள் கூடுமானவரையில் ஒரே அமைச்சரின் கீழ் இருப்பது உதவிகரமாகயிருக்கும். அப்படிச் செய்யமுடியாவிட்டால் அந்த இலாக்காக்களை இணைத்து ஓரளவிற்கு ஒன்றாகச் செயல்பட ஏற்பாடு செய்வது உதவிகரமாகயிருக்கும்.

அடுத்து, கல்வி சம்பந்தமாக, 83 கோடி ரூபாய் நாம் செலவழிக்க இருக்கிறோம். இது அதிகமான செலவு. நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயில் நான்மில் ஒரு பங்கை நாம் கல்விக்காகச் செலவிடுகிறோம் என்பது நமக்கு பெருமை தரக்கூடியது. அதை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் ஒதுக்கப் படக்கூடிய பணம் சரிவர செலவழிக்கப்பட வேண்டும். நேற்கூட விவாதித்தோம். இங்கு கொள்கைகளை நிர்ணயித்தாலும் அதற்கு மாறான விதத்தில் சிலர் நடக்கின்றனர். தனியார் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. பி.யு.ஸி. யில் பணம்தான் வாங்குவோம் என்று சொல்லக் கூடிய தனியார் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தனியார் கல்லூரிகளைப் பற்றிய விவரங்களை எங்களால் கொடுக்க முடியும். விவரங்களை வைத்துத்தான் பேசுகிறோம்.

பல தனியார் கல்லூரிகளில் ரீதி கொடுக்காமல் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று வாங்கப்படுகிறது. மக்கள் மத்தியில் வைத்தியக் கல்லூரியில் சேருவதற்கு பணம் செலவழிக்கிறார்கள் என்று இம்மாதிரியான விஷயங்கள் தான் அதிகமாக வருகின்றனவே தவிர, தனியார் கல்லூரிகளில் சேரவேண்டுமானாலே பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த விவரங்களை வேண்டுமானால் நான் இரகசியமாக அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கத் தயார். சில பள்ளிகளில் போய் விசாரித்தால் எவ்வளவு மோசமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். அதைத் தடுக்க வேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட கல்லூரிகளின், தயவுதாட்சண்யம் இல்லாமல் அவர்களின் அங்கோரத்தை ரத்து செய்வதற்கு பல்கலைக் கழகத்திற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய நிதியையும் நிறுத்தி வைப்பதில் எந்தவிதமான தவறும் கிடையாது. அடுத்தபடியாக, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். தனியார் கல்லூரிகள் அதிகமாகவும், அரசாங்க கல்லூரிகள்

144 த்மித்தாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி குதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு
சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1971

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 சூலை 23]

குறைவாகவும் இருக்கின்றன. அரசுக் கல்லூரிகள் அதிகமாகவும் தனியார் கல்லூரிகள் குறைந்தும் இருக்க வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் போன்றவையும், அவைகளையும் தனியார் துறையிலிருந்து அதிகமாகக் குறைக்க வேண்டும். கடைசியாக . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பதினைந்து நிமிடங்களாகிவிட்டன. தயவுசெய்து உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அதை முன்பே சொல்லியிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் பதினைந்து நிமிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பதினைந்து பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. தயவுசெய்து உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஒன்றிரண்டு விஷயங்கள் இருந்தாலும் நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பொதுவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிகள் பூராவும் முறையாகச் செலவழிக்கப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். செலவழிக்கப்படும் முறையில், எத்தெந்த முறையில் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று எங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் பல துறைகளில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றையும் கவனித்து ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்பி, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, any fiscal policy should be so contrived as to bring about not only an enhancement in: production level but there should also be rationalisation and modernisation in the distributive pattern of the public expenditure. The public expenditure should be so contrived as to bring about maximum benefit to all sections of the community. From this point of view I am happy and it is heartening to note that the appropriation pattern of public expenditure has been so contrived by our able Finance Minister that it would definitely bring about happy returns in economic, social and industrial fields in this State. It depends upon social development. Maximum social advantage that the community expects from any fiscal ideology depends upon the distributive pattern of public expenditure. We may produce things. There may be increase in production and production targets may go up. But finance comes into the picture.

The poor sections become poorer and rich sections becomes richer only because of defects in distributive pattern. So much emphasis should be laid and much emphasis should be placed upon the way in which the public expenditure is distributed.

In this connection I would suggest that the Government be quite alive to its responsibility of not only increasing industrial base, not only bringing about increase in production level but also to place a firm foundation for the social overhead facility. That is all the more important to bring about over all improvement and development in society. Now in this appropriation we find that a considerable amount of money has been allocated for the purpose of education, particularly basic education.

1971 ஜூன் 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

There should be what is called the social development. A conscientious and responsible and dedicated society will be a where-withal for economic development. I congratulate the Government for having allotted such big amount to improve the educational base of the society. Not only that. With particular reference, Sir, I would suggest that for all kinds of development, there should be peace in the society. There should be industrial peace, there should be social peace, there should be communal harmony, particularly in a country where different communities live together as brothers. But unfortunately in our country in the name of communities, in the name of moralities, in the name of Dharmas, in the name of these, in the name of religions, dissensions and enmity are created among the different sections of the people. I congratulate the Government for having devoted sufficient attention to curb the activities of the communalists. I echo my voice in this connection particularly today, because I come from a place wherein the rigour of such communal feelings have been felt very recently.

On behalf of the constituency which I represent and also through the medium of this House I would say that whatever may be the religion, no religion teaches discard, no religion teaches enmity and no God worth its name says that one brother should fight with the other and one man should discard the other and one man should dislike the other because he happens to profess some other faith or something like that. No religion teaches like that.

Therefore, not only industrial peace is required for industrial development of the State. But for the economic development of the State I would suggest that in a country like India it is our responsibility to infuse confidence in the minds of the people and to bring about what is called social harmony in our country. I congratulate the Hon. Finance Minister for having devoted much attention to curb the activities of the communalists.

Sir, with regard to the Housing Boards, there have been complaints. In Ranipet there is a Co-operative Housing Board Society. I am told that in order to fulfil all the programmes with optimum level and in such a way as to bring fruits, it requires about Rs. 10 lakhs. But because of lack of finance, dearth of finance, it is not able to fulfil all the programmes that it has drawn. Therefore, I would suggest that the suggestion that has been advanced by the authorities concerned there in Ranipet should be properly considered and should be favourably disposed of.

With regard to my constituency, the Vaniambadi constituency, we are for effecting green revolution in our State, we are for bringing about speedy economic growth and we are for giving maximum benefits to the people of this State. Particularly I have been repeatedly drawing the attention of the Government that the western part of Vaniambadi which is completely separated from the main land by the Palar river has not seen the dawn of modernisation, has not realised the benefits of the modern development because there are no roads, no facilities, no bridges. Above all, people living in

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1971 சூலை 23]

42 villages there in the western part of Vaniambdi are completely cut off from the regular stream of social life. Therefore, I request the Government particularly the Hon. Chief Minister to see that some benefits to the people who are living in the western part of the Palar river in my Vaniambadi constituency . . .

(The Chair sounded the going and called the next speaker.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): எங்களோடு ஒத்துழைத்தால்தான் எல்லா உறுப்பினர்களும் பேச முடியும். தலைவர்களுக்கு 10 நிமிடம் கொடுத்தால் 15 நிமிடம் எடுத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். உறுப்பினர்களுக்கு 5 நிமிடம் என்று சொன்னால், 9 நிமிடம் எடுத்துக்கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். மனியடித்தவுடனே உட்காருவதுதான் இந்த மன்றத்திற்கு அழகு.

* திரு. கா. மு. கதிர்வன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை ஆதரித்து, நான் இந்த மன்றத்திலே பேச விழைகிறேன்.

இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்த அளவிலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புரட்சிகரமான ஒதுக்கீட்டை இந்த தமிழகத்திற்குப் படைத்திருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் வரலாற்றிலே காணாத திட்டங்கள் இந்த ஒதுக்கீட்டிலே இருப்பதைக் கண்டு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு புகழாரத்தை நான் படைத்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியின் தேவைகளை ஒரு சிலவற்றை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். பல்லாண்டுகளாக வேண்டப்பட்ட கண்ணுப்புள்ளி அணைக்கட்டு, அடைவிறையூர் அணைக்கட்டு, ஆகிய திட்டங்களை இந்த அரசு கவனத்தில் கொண்டு முடிந்த அளவுக்கு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றி, அந்தப் பகுதி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும்படி நான் அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே மேற்கு மலைத் தொடரிலே பெருஞ்சுழி நகர ஒரு குருங்கினைத் திட்டத்தின் மூலமாக தமிழகத்திற்கு பயன்படுத்தும் திட்டத்தை இங்கே குறிப்பிட விருப்புகிறேன். இந்த திட்டத்தை நினைக்கிறபோது அது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும், நெல்லை மாவட்டத்தையும் செழிப்பாக்குகிற ஒரு மாபெரும் திட்டமாகும். இத்திட்டத்தின் வடிவிலே தென்காசி தாலுக்காவில் கோள எல்லையை நோக்கி அச்சன் கோவில் என்ற ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆற்றை திசை திருப்பி, நமது தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அது மிகு பயனைக் கொடுக்கும் என்று நான் இந்த அரசை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், எனது தொகுதியில் இருக்கிற வடகரைக்கும் பொன் பொழிலுக்கும் இடையே உள்ள புலி ஓடை பாலம் பழுது அடைந்து மிகவும் பயங்கரமான நிலையில் இன்றையதினம் இருக்கிறது. அவற்றைச் சரிசெய்து அந்தப் பாலத்தைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, இன்றையதினம் இந்திய அரசின் உதவியோடு கிராம வேலை வாய்ப்பு திட்டம் ஒன்றை புதிதாக ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்திய அரசின் சார்பாக 15,000 பேருக்கும், தமிழக அரசின்

1971 சூலை 28]

[திரு. கா. மு. கதிரவன்]

சார்பாக 15,000 பேருக்குமாக 30,000 பேருக்கு இந்த தமிழகத்தில் வேலை வாய்ப்பு பெறுகிறார்கள். ஆனால், அந்தத் திட்டத்தில் ஒரு சிறிய வேண்டுகோளை நான் முதல்வர் அவர்களிடத்தில் பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் எனது தொகுதியில் செங்கோட்டை பாலராமவர்மரில்லை அடைத்து விட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலே தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாது இருக்கிற காரணத்தாலே பரிதவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தனித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தக் கிராமப்புற வேலை திட்டத்தில் வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து அன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவ மனையில் இடவசதி பெருக்கம் அளிப்பதிலே தென்காசிக்கும் இந்த ஒதுக்கீட்டிலே நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இருப்பதை குறித்து அரசுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செங்கோட்டையில் இருக்கும் மருத்துவ மனையில் படுக்கைகளை விஸ்தரிக்கும் திட்டத்தை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

தென்காசிப் பகுதியில் விசுவநாதபுரத்தில் பிரம்பு, மூங்கில் தொழில் குடிசைத் தொழிலாக புதிதாக ஒன்றைத் துவங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு கூட்டுறவு குடிசைத் தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளித்த வருகிறது என்பது வரவேற்கத் தகுந்த திட்டமாகும். அந்தச் சங்கம் இன்றையதினம் மூலப்பொருள்கள் கிடைக்காமல் அந்தக் குடிசைத் தொழிலில் சிறந்த முறையில் உருவாக்க முடியாமல் தனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாரஸ்டில் காண்டிராக்டர்கள் அந்த காண்டிராக்டை எடுத்துக்கொண்டு விடுவதால், அந்த சங்கத் திற்குத் தேவையான மூலப்பொருள்கள், பிரம்பு மூங்கில் முதலியவற்றைக் கொடுக்காமல் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தச் சங்கங்களுக்கு நேரடியாக அரசின் மூலமாக மூலப்பொருள்கள் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்து கொடுக்கும்படி இந்த அரசை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 3 ஆண்டுகளிலே ரூ. 488 லட்சத்திற்கு குடித் தண்ணீருக்கு என்று இந்த அரசு வழங்கியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே 124 லட்சமாக பாராட்டத் தக்க அளவுக்கு போற்றத்தக்க அளவுக்கு குடித் தண்ணீர் திட்டத்தை இந்த அரசு உருவாக்கி செயல்படுத்த இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், தென்காசியில் குடித் தண்ணீர் பிரச்சினையை பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அந்தக் குடித் தண்ணீர் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்காக ஒரு திட்டம் 67-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே போடப்பட்ட திட்டமாகும். குற்றலத்திற்கு வரும் ஆற்றிலிருந்து தென் காசிக்கு தண்ணீர் எடுக்கப்பட்டு, தென்காசி நகர மக்களுக்கு இன்றைய தினம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த காரணத்தாலே ஏறத்தாழ 2000 ஏக்கர்கள் இரு போக நஞ்சை நிலங்கள் ஒரு போக நஞ்சை நிலங்களாக இன்றைய தினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்போது மீண்டும் அந்த குடித் தண்ணீர் திட்டத்தை புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முயற்சி செய்வதன் மூலமாக 2000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் ஒரு போக நஞ்சை நிலங்களாக பாதிக்கப்படுவதைத் தடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த குடித் தண்ணீர் திட்டத்தை மாற்றுத் திட்டமாக அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. மு. கதிரவன்]

[1971 சூலை 28]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தென்காசி பகுதிக்கு ஒரு தீயணைப்பு படைப்பிரிவு மிகவும் தேவைப்படுகிறது. திருநெல்வேலியில் ஒரு படை இருக்கிறது. தாத்துக்குடியில் ஒரு படையிருக்கிறது. திருநெல்வேலிக்கு மேற்குப் பகுதியில் ஒரு தீயணைப்புப் படை இல்லாத காரணத்தால் பெருத்த சேதங்கள் அந்தப் பகுதியில் திடீரென்று ஏற்பட்டு விடுகிற காரணத்தாலே தென்காசியை மையமாக வைத்து ஒரு தீயணைப்புப் படைப் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மாவட்டந்தோறும், விவசாயப் பயிற்சிப் பள்ளியை ஏற்படுத்துமாபோது, திருநெல்வேலியில் கள்ளிகுளம் விவசாயப் பள்ளியை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சி பெரும் மாணவர்கள் 20 பேர்கள்தான் தேர்த்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இது போதாததாக இருப்பதால், இந்த 20 பேர்கள் என்பதற்குப் பதிலாக, 40 பேர்கள் என்று உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று அரசை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தென்காசியில் தென்னை நாரை உற்பத்தி செய்யும் தொழில் கூடம் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்குப் போதுமான வசதி இல்லை. ஆகவே, அந்த இடத்தில் தென்னை நார்க் கழிவு மலை போலக் குவிந்து கிடந்து, தீ விபத்து ஏற்பட்டு, பக்கத்தில் உள்ள பள்ளி மாணவர்கள் உதவியால் அந்த ஆபத்து தவிர்க்கப்பட்டது. ஆகவே, இதை விஸ்தரிக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளை வரவேற்று, இவற்றைச் சிறப்பாக அமைத்துக் கொடுத்திருக்கும் முதல்வரை முழு அளவிற்குப் பாராட்டி என் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எம். கரேந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே 47 தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதி ஒதுக்கீடுகளைப் பற்றிப் பேசும்போது, மானியங்களின் மீது பேச விட்டுப்போன சில விவரங்கள் மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் புஞ்சை நிலங்களுக்கு நிலவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல தஞ்சை நிலங்களுக்கும் 5 ஏக்கர் வரையில் விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த இரண்டு நிலங்களில், அந்த அந்த நிலங்களுக்கு உரியவர்களுக்கு மட்டும் விலக்கு அளிப்பது என்னுடைய முறையை மாற்றி, எந்த நிலமாக இருந்தாலும் அந்த நிலத்திலே விவசாயம் செய்கிறவர்கள், அவர்களுக்கு அந்த நிலம் உரிமையாக்கப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களாக இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இப்படிச் சொல்வதன் பொருள், அரசாங்கத்தின் நிலத்தில் புறம்போக்கு நிலங்களிலே பல பேர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அங்கே இருக்கின்ற கிராம அதிகாரிகள் அறிவார்கள். அவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் உரிமையாக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அம்மாகிரி இருக்கும் நிலங்களில் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு நிலவரியிலிருந்து வஜா

1971 சூலை 28]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அளிப்பது நியாயமானது. நிலத்தின் மீது வரியை நீக்கி, விவசாயம் செய்
கிறவர்கள் மீது இருக்கும் வரியை நீக்காமல் இருக்கிறோம். புறம்போக்கு நிலங்
களில் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு பல இடங்களில் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்
பட்டிருக்கிறது. நிலத்தை பயன்படுத்தாமல் வைத்திருப்பது சட்ட பூர்வ
மாக தண்டனை கொடுக்கப்படவேண்டியது. இங்கே பயன்படுத்துவதற்கு
தண்டனை என்ற வகையில் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. பொது மராமத்துத்
துறைக்கு சொந்தமான நிலங்கள் மேட்டூரில் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில்
அதிக காலமாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். நிலங்களை காலியாகப்
போட்டுவைப்பது இன்றைய நிலையில் சரியானது அல்ல. பயன்படுத்த,
விவசாயம் செய்து, அவர்களும் வாழ்ந்து, மற்றவர்களுக்கும் உணவு அளிக்கும்
பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான
தாக இருந்தால், அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதிலே ஆட்சேபணையில்லை.
அரசுக்குத் தேவையான நிலத்தைப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு தண்டத்
தீர்வை விதிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு உடனடி
பாகத் தேவை இல்லாமல் வெறுமனே கிடக்கும் நிலங்கள், ஏராளமான ஆண்டு
களாக விவசாயம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதற்கு இப்பொழுது தண்டத்
தீர்வை விதிக்கிறார்கள். ஆகவே, தண்டத் தீர்வை போடும் நிலைமைகளையும்,
தன்மைகளையும், மாற்றும் நிலைகளை உண்டாக்கி, நிலம் எப்படிப் பயன்படுகிறது
என்பதைப் பாராமல், அரசாங்க நிலம் என்கின்ற ஒரே காரணத்திற்காக,
தண்டத் தீர்வை விதிப்பது

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல்
அமைச்சரவர்கள் மேட்டுருக்குச் சென்று அந்த நிலங்களில் பட்டா கொடுக்கும்
படி உத்தரவு போட்டிருப்பது தெரியும். தண்டத் தீர்வை குறைக்க வேண்டும்
என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்த ஒன்றை
பேசவேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். வருவாய்த் துறை மானியத்தின்
மீது பேசும் போதுகூட, இப்பொழுது அரசாங்கம் உத்தரவுப்படி, நஞ்சையாக
இருந்தால் 1½ ஏக்கர், புஞ்சையாக இருந்தால் 3 ஏக்கர் என்று பட்டா செய்து
கொடுக்கப் போகிறோம் என சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே அதிகமான
நிலங்களை பயிரிட்டார் என்பதற்காக அதை அப்படியே விட்டு விடாமல், அதை
எடுத்து நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்கிறது.
ஒருவர் அதிகமாக வைத்துக்கொண்டு 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று வைத்துக்
கொண்டிருந்தால், அதை அவருக்கே அடமானம் செய்துகொடுக்க வேண்டும்
என்பது நிச்சயமாக முடியாது. அரசாங்கத்தின் புது உத்தரவுப்படி, நஞ்சை,
புஞ்சை எவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த
வகையில் பட்டா செய்து கொடுக்கப் போகிறோம். தண்டத் தீர்வை
குறைக்க வேண்டிய அளவில் குறைத்தும் இருக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் கூறிய
விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் ஒரு இடத்தை
மனதில் வைத்துக்கொண்டு விளக்கம் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.
5 ஏக்கருக்கு 3 ஏக்கர், 3 ஏக்கருக்கு 1½ ஏக்கர் என்று செய்திருப்பது,
வனவாசி, பக்கநாடு லீபாரஸ்டு ஏரியாவைப் பொறுத்தது. அதைக் குறிப்பிட
வில்லை நான். நான் குறிப்பிடுவது மேட்டூர் நகராட்சியில் பொது மராமத்து
இலாகாவிற்குச் சொந்தமான நிலங்கள் பற்றியது. அந்த நிலங்களில் ஒரு
பகுதியை விட்டு கட்ட வழங்கும் காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 ஜூலை 28]

விவசாயம் செய்யும் நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், 1954-ல் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு, பரிசீலனை செய்து, விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது. 1964 வரையில் அது நிறைவேற்றப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு இன்னொரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு அவர்களைக் குத்தகைகாரர்களாகச் செய்யாமல், தண்டத் தீர்வையே போட்டு வந்தார்கள். இந்த ஆண்டில் அதைத்தான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அமைச்சர் குறிப்பிட்ட விவரங்கள் ஏற்கெனவேயே என் நினைவில் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதைத்தான் சொன்னேன். வருவாய்துறை மானியத்தின் போதே குறிப்பிட்டேன். ஏற்கெனவே அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஸ்கீமாக எடுத்துக் கொண்டு காவிரி டெல்டா என்று தனியாக எடுத்து, வருவாய்துறை அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டு, தண்டத் தீர்வையை நிறுத்தி, நிலத்தை அட்மானம் செய்ய முடியுமா என்பதையெல்லாம், போஸ்டிக் ரெமும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் ரிபோர்ட் வந்த பிறகு மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விளக்கத்தில் மீது நான் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட விரும்பவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திலிருந்து நான் ஒன்று நம்புகிறேன். இப்போது போடப் பட்டிருக்கும் தண்டத் தீர்வைகள் தற்போதில்லை, நிறுத்தி வைக்கப்படும். மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு எவ்வளவு போடலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால் வருவிக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல அங்கேயிருக்கிற வீட்டு மனைகளுக்காக நிலங்கள் அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முடிவு செய்து 1954-லிருந்து அது நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இப்போது கூட ஒரு 600, 700 வீட்டு மனைகள் ரெடியாகி அசைன் பண்ணுவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றனவென்று, ஸ்தலத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த வீட்டு மனைகளுக்கு வீலை இன்றைய மார்ட்கெட்டு வீலை மீது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அப்படி மார்ட்கெட்டு வீலையில் நிர்ணயிக்கப்படுகிற போது அவர்களுக்கு வீட்டு மனையாகக் கொடுப்பதற்குப் பதில் வீலைக்குக் கொடுப்பதென்ற முறையில் அது ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை ஒரு தடவை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேட்டூர் வந்தபோது அவர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவர் அந்த வீலையை நான்கில் ஒரு பங்காக குறைப்பதாக பொதுக்கூட்டத்தில் கூறிவிட்டு வந்தார்கள். பல மாதங்கள் கடந்து விட்டன. இன்னும் அந்த உத்தரவானது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அங்கே உள்ள ஸ்தல அதிகாரிகளுக்கு வந்து சேர்வில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்த உத்தரவு வெகு விரைவாக வரும் என்று நினைக்கிறேன். அகோடு மட்டுமல்ல, நம்முடைய அரிஜனங்களுக்கு எல்லா இடங்களிலேயும் வீட்டு மனைகள் வழங்குவதிலேயும், மற்ற காரியங்களிலேயும் சலுகைகள் அளிக்கிறோம். அனால் மேட்டூர் நகரத்தில் அம்மாதிரியான சலுகைகள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. இதுவும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே உரிய கவனம் செலுத்தி உத்தரவிடுவதாகக் கூறி வந்தார்கள். இதுவும் இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 28]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இன்றைக்கு விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டே வருகின்றன. அரிசியி னுடைய விலை, மற்றப் பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறிக் கொண்டு வருகின்றன. எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் கூடக் கூறினார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, அரிசி விலை யேற்றத்தைப் பற்றி அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே, தங்கமணி அவர்களும், அனந்தநாயகி அவர்களும் குறிப்பிட்டதாக அறிகிறேன். அரிசி விலையேற்றத்தைப் பற்றி கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் சொல்லும்போது சொன் னேன், ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா தமிழ் நாட்டுக்களைப் ப்ரொக்ரூர் செய்து 15 ஆயிரம் டன் ஸ்டாக் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை வெளி மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்று கேட்டபோது இந்த மாநிலத்திலேயே அதைச் செல்வழிக்க வேண்டும் என கூறப்பட்டது. அவர்களுக்கு நஷ்டம் இல்லாத விலையைக் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டு அது நம் கையில் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கையிலும் இப்போது போடுகிற படி அரிசி திட்டத்திற்குப் போக 15 ஆயிரம் டன்னுக்கு குறையாமல் இருக்கிறது. ஆக, 30 ஆயிரம் டன் கையில் வைத்திருக்கிறோம். எந்த இடத்தில் விலை ஏறுகிறதோ அந்த இடத்தில் கூட்டு ரவு சங்கங்களின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படாதவகையில் விரும்பும். அதை அப்படி விற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் எல்லா இடங்களிலும் 100 கடைகளுக்குப் பக்கம் திறத்திருக் கிறோம். அப்படி தஞ்சை மாவட்டத்தில் திறத்திருந்தும் கூட தஞ்சை மாவட் டத்தில் அலிப் டேக் இல்லை. வாங்குவோர் இல்லாமல் இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டபோது அலிப் டேக் இல்லையென்ற செய்தி வந்திருக் கிறது. அதை மக்கள் பயன்படுத்துவார்களானால், 90 பைசா ஒரு லிட்டர் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு லிட்டர் 90 பைசா என்று கொடுக்கிறோம். இப்போது 1.10 பைசா விலை இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். எந்தெந்த இடத்தில் தேவைப்படுகிறதோ அந்தந்த இடத்தில் விறியோகிப் பதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன். அனால் அகன்காக எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுக்கவேண் டொன்ற நியதி இல்லை. எந்த இடத்தில், எந்த மாவட்டத்தில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விலை ஏறுகிறதோ அங்கே விலையைக் கீழே இறக்குவதற்கு கையில் உள்ள இருப்பு, உணவு கார்ப்பரேஷனிலிருந்து வாங்கியதும் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இம்மாதிரியான காரியத்தை இந்த அரசாங்கம் செய் யும் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. நான் இங்கே குறிப்பிட்ட வந்த தெல்லாம் நகரங்களில் சேஸ்ஸ்டாக்ஸ் சர்சார்ச் போடப்பட்டிருக்கிறதே, அதைப் புளராலோசனை செய்யவேண்டும். இம்மாதிரியான சூம்நிலையில் இது வும் சேர்ந்து விலையேற்றத்தை உண்டாக்குவதற்கு உள்ள நிலையில் அரசு இதற்கு உதவிகரமான நிலையில் இருக்கக் கூடாதென்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

அடுத்தாற்போல இந்த லில்லா நிர்வாகம் இருக்கிறதே. இந்த லில்லா நிர்வா கத்தில் தான் இப்போதுள்ள நிலை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு எல்லாவித மான அதிகாரங்களும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகம் வளர்ந்து ஒரு சிறு நிலையில் இது ஜனங்கள் கையிலிருந்து தான் வளர்ந்து வரவேண்டுமென்ப

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 சூலை 28]

தில் அங்கேயிருக்கிற நிர்வாக அமைப்புகளில் வளர்ந்து வந்தால்தான் ஜனங்க ளிடத்தில் ஜனநாயகம் வளர உதவியாக இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஆகவே, இருக்கிற அதிகாரங்களைப் பிரித்து இந்த அதிகாரத்தைக் குறைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போலே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். மேட்டூரில் உயர் நிலைப் பள்ளி ஒன்று அவசியம் வேண்டும் என்று இதற்கு முன்னாலும் கூறப்பட்டு வந்தது. அங்கே செகண்டரி பள்ளிகள் இரண்டு இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகளில் படித்து வருகிறவர்களுக்கு 9, 10, 11 வகுப்பு களில் இடம் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்கிற போது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 9, 10, 11 வகுப்பு களை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொன் னார்கள். அப்படி எடுக்கப்படுகிற போது, அந்தப் பகுதியில் உரிய கவனத்தா டன் செய்யவேண்டுமென்பதை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

என் பகுதியில் பாலமலை என்று 4 ஆயிரம் அடி உயரத்தில் இருக்கிற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே பாதை போடவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு சட்ட மன்றத் திலேயும் கூறிக் கொண்டு வருகிறேன். அது சம்பந்தமாக உரிய கவனத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறேன். ஏனென்றால் மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினரான அவர்களுக்கு இந்தக் காரியத்தைக்கூட நாம் செய்து கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர்களை சமமாகக் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு முயற்சியில் நாம் பின் தங்கியிருக்கிறோம் என்ற நிலைமை ஏற்படும். இந்த விஷயத்தையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டினன்: துணைத் தலைவரவர்களே, 1971-72 நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசுகிற நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய தண்டராம்பட்டு தொகுதி முழுக்க முழுக்க விவசாயத்தை நம்பி ஈடுபட்டிருக்கிற ஒரு பகுதி. அந்தப் பகுதியில் எந்தத் தொழில் வளமும் வியாபார ஸ்தலமும் கிடையாது. அப்பேர்ப்பட்ட தொகுதியில் விவசாயத் திற்கு சாத்தனார் அணைக் கால்வாய் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிற பகுதிகளில் சாத்தனார் அணை நிரம்பி அதனுடைய கொள்ளளவு எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைப் போல இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு தண்ணீர் வெளியே வீணாகச் சென்று விடுகிறது. அந்தத் தண்ணீர் நிரம்பி வெளியே போகிற நேரங்களில் இடது புறமாகவும் வலது புறமாகவும் கால்வாய் சர்வே செய்து இருக்கிறார்கள். அங்கக் கால்வாய்களை திருப்பி ஏரிகளில் தண்ணீரை நிரப்ப வைத்தால் ஏரி களில் இருக்கிற தண்ணீரின் மூலம் கிணற்றில் ஊற்று இறங்கி இந்த விவசாயி களுக்கு மிக வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாத்தனார் அணைக்கட்டில் பலத்திரம் என்பது தூரமாக இருக்கிற பகுதி. அந்தப் பகுதி அயக்கட்டில் சேர்ந்துள்ள பகுதிகளில் ஒன்று. அதை நிரம்பிய தண்ணீர் அங்கு பாய்வதில்லை. இருந்தாலும் வரி வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆயக்கட்டில் சேராத பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் பாய்

1971 சூலை 28]

[திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டிணன்]

கிறது. அவர்களிடம் அந்த வரி வசூலிப்பதில்லை. எனவே, தண்ணீர் பாயாத இந்த நிலங்களுக்கு வரி விலக்களித்து, தண்ணீர் பாய்கிற அந்த நிலங்களுக்கு வரி வசூலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தச்சம்பட்டு பகுதியில் இரண்டு அடி, மூன்று அடி உயாமிருக்கிற முட்கள் நிரம்பி ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலம் காடாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு விவசாய பண்ணையாவது வைக்கவேண்டும். அல்லது அங்கு காட்டை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அல்லது நீண்ட கால குத்தகைக்கு வவசாய்களுக்கு அந்த இடங்களை ஒப்படைப்போமானால் நல்ல பலன் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் பஞ்சாயத்து பணங்கள் போதாததன் காரணமாக சில முக்கியமான வேலைகளெல்லாம் நடைபெட்டு நின்று கொண்டிருக்கின்றன. காரணம், பஞ்சாயத்து வரி வசூல்கள் இரண்டு மூன்றாண்டு காலமாக நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. அந்தப் பஞ்சாயத்து வரி வசூல் செய்தால் அதற்குத் தக்க தொகையை சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த பஞ்சாயத்தும் பெற முடியவில்லை. அதனால் நல்ல திட்டங்களையும் செய்ய முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். எனவே, இந்த வரி வசூலைத் துரிதமாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தானிப்பாடி அரசாங்க மருத்துவ மனைக்காக என்று இடம் ஒதுக்கிடு செய்து ஐந்தாண்டு காலம் ஆகிறது. ஆனால் இதுவரையில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை. இதை விரைவில் கட்டி முடிக்க வேண்டியபடிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த விரையூர், பெருமானம், விருதுவழங்கினான் போன்ற பகுதியிலே உள்ளவர்கள் நிலம் வாங்கினாலும் வீற்றாலும் அவற்றை பதிவு செய்வதற்காக திருவண்ணாமலை வழியாக சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகத்திற்கு வந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது. எனவே விரையூரிலேயே ஒரு துணைப்பதிவகத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, திருவண்ணாமலை பஞ்சாயத்து யூனியன் 68 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியம். ஆனால் இவ்வளவு கிராமங்களைக்கொண்ட இந்த ஒன்றையத்திற்கு உள்ள ஜீப்பின் உபயோகத்திற்கு 300 லிட்டர் பெட்ரோல் கொடுக்கின்றார்கள். இது 500 லிட்டராக ஆக்கப்படவேண்டும். இதே நேரத்திலே ஆர்.டி.ஓ. அல்லது தாசில்தார் போன்ற அதிகாரிகள் அடிக்கடி இந்த ஜீப்பினை உபயோகித்துக்கொள்ளும் காரணத்தினால் மேலும் இந்த பெட்ரோல் ஒதுக்கிடு அடியோடு போதாமல் போய்விடுகிறது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் ஜீப்பினை அவர்கள் உபயோகிக்காமல் இருப்பதற்கான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தன்ராமப்பட்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் பொம்மன் ஆறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. நான்காண்டு காலத்திற்கு முன்பு அந்த ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு அணையைக் கட்டி அதன் பலனாக தூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு வறிசெய்து இருக்கின்றார்கள். மேலும் நாவல் கொல்லையாறு, வறட்டாறு ஏரி போன்ற திட்டங்களுக்கு என பல எஸ்டி மேட்டுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை விரைவில் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

154 தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு
சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1971

[திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டினன்] [1971 சூலை 28]

அடுத்து, திருவண்ணாமலையிலிருந்து மணலூர்பேட்டை, திருக்கோவலூர், தானிப்பாடி, வாணாவரம், சாத்தனூர் போன்ற இடங்களுக்கு போகவேண்டுமானால் பஸ்களில் இடமே கிடைப்பதில்லை. மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். எனவே இன்னும் போதிய பஸ்கள் விடுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

அடுத்து, தண்டராம்பட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைநகராகும். இங்கே கோடல் பண்டு டிஸ்பென்சரிதான் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள அரசு அலுவலகங்களிலே கிட்டத்தட்ட 300 அரசு அலுவலர்கள் இருக்கின்றார்கள். எனவே அங்கே ஒரு பெரிய மருத்தவ மனை கட்டப்பட்டு அரசினால் அது நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இம்மசோதாவினை ஆதரித்து அமருகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. துரைமுருகன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின்மீது என்னுடைய இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விழுகிறேன்.

இம்மாமன்றத்திலே பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் என் தொகுதியைப்பற்றி குறிப்பாகச் சொல்லுகிறதைவிட, ஒதுக்கப்பட்ட நிதி எல்லாம் வருங்கலத்தில் எப்படி எப்படி செலவிடப்பட வேண்டும், அவற்றிலே எவை மிகமிக அத்தியாவசியமானவை என்பதை மட்டும் கோடிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி அரசு இருந்தகாலத்திலே இம் மாமன்றத்திலே 192 உறுப்பினர்களும் 9 அமைச்சர்களும்தான் இருந்தார்கள் அந்தக்காலத்திலே. ஆனால் இன்றைக்கு எப்படியிருக்கிறது என்றால் ஏறத்தாழ 14, 15 அமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் சரி, மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் சரி. இன்றைக்கு ஒருவரையொருவர் இடித்து நெருக்கி அமர்த்திருக்க வேண்டிய நிலை. அன்றைக்கு இடம் போதுமானதாக இருந்தது. இன்றைக்கு அப்படியில்லை. அன்றைக்கு இருந்த தேவையின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட கட்டிடத்திலே நமது அலுவல்களை நடத்திக்கொண்டு இருப்பது சாலச்சிறந்ததா என்ற காரணத்தினாலும், மேலும் பின்னால் அமைச்சரவையை விரிவுபடுத்தினால் கூடுதலாக இடம்பெறுகின்றவர்கள் பின்வரிசையில் தள்ளப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்ற காரணத்தினாலும் இப்பேரவைக்கு என புதியதொரு கட்டிடத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று மெத்தப்பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

இது மாத்திரம் இல்லாமல் மத்திய அரசில் ஒரு கமிட்டி போட்டு இருக்கின்றார்கள். அதிலே 11 பேருக்கு ஒரு அமைச்சர் இருக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பார்த்தால் நாம் ஏறத்தாழ 234 உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றோம். அந்தக்கணக்குப்படி 25 அமைச்சர்கள் இருக்கலாம். எப்படியானாலும் 18 அல்லது 20-யை எட்டிப் பார்க்கும் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வசதியாக அமர்ந்து அலுவல்களைக் கவனிப்பதற்கு ஏற்றவகையில் இது பெரிதாக அமைக்கப்படவேண்டும்.

1971 சூலை 28]

[திரு. துரைமுருகன்]

மேலும் ஒரே அமைச்சரிடத்தில் பல்வேறு துறைகள் பின்னப்பட்டிருப்பதால் ஒரு அமைச்சரை பல்வேறு காரியங்களுக்காக ஒரு முறை கல்விக்காக என்றும் இன்னொரு முறை உள்ளாட்சித் துறைக்காக என்றும் பிறிதொரு முறை போலீசுக்காக என்றும் இப்படி திரும்பத் திரும்ப அவரிடம் செல்லுவது சாலச்சிறந்ததாக இல்லை. எனவே ஒரு இலாகா ஒரு அமைச்சருக்கு என்று இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்திக்கூறக் கடமைப்பட்டவருகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று, இங்கே உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு இரண்டு முறை சம்பளத்தை ஏற்றிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். முன்பு ரூ. 150 என்று இருந்தது ரூ. 250 ஆக இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட அலவன்சுகள் சேர்த்து 400 என்ற அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர்களைப் பொறுத்த மட்டில் முதலில் ரூ. 1,000 என்று இருந்தது ரூ. 500 என்று ஆகி மீண்டும் ரூ. 1,000 என்று தான் ஆகியிருக்கிறது. ஐ.ஏ.எஸ். பதவியிலிருப்பவர்கள்கூட ரூ. 1,500 ரூ. 1,800 என்று சம்பளம் வாங்கும் நிலையில், அறுதியிட்டுச் சொல்லுகிறேன், அமைச்சர்கள் தான் நாட்டிலே அதிகமான சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும். காரணம், அமைச்சர்கள் வேண்டுமானால் 'நாங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளுகிறோம்' என்று சொல்லலாம். ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக்கு ஏற்றதாக...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இக்கருத்துக்களை யாராவது அமைச்சரோ சொல்லச்சொல்லி சொன்னாரா? அதுபோன்றே அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்படவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் யாராவது சொன்னார்களா?

திரு. துரைமுருகன்: தலைவரவர்களே, இருக்கும் நிலையை பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்ல விழைகிறேன். எனவே அமைச்சர்கள் சம்பளம் கூட்டிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்த இன்றுள்ள நிலையில் பல்வேறு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் அரசினர் மருத்துவ மனைகள் பல்வேறு இடங்களிலே இல்லாமல் இருக்கின்றன. அவற்றை ஏற்படுத்தினால், டாக்டர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அதிகப்படுத்தவேண்டியவரும். வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் வேலூரில் கிருஸ்துவ மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அரசுக் கல்லூரி இல்லை. மாவட்டத்திற்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி என்ற முறையில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும் ஒன்றை அமைத்திடவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒரு அரசாங்க மருத்துவ மனை இருத்தல் அவசியம். இவ்வளவு காலமாகியும் எனது தொகுதியான காட்பாடி தொகுதியில் ஒரு மருத்துவ மனை கிடையாது. இதை அமைத்திடவேண்டும் என்று பணிவனபோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து தலைமைச்செயலகத்தில் உள்ள ஒரு நிலைகுறித்து இங்கே பேச விரும்புகிறேன். நாட்டிற்கேற்ற பல சட்டதிட்டங்களை உருவாக்கி நாட்டினை ஆள்வதற்கு உறுதுணையாக இருப்பவர்கள் சட்ட இலாகாவினர்தான். ஆனால்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1971 ஜூலை 23]

அவர்கள் பணிபுரியும் இடங்களை இங்கே பார்த்தால் மிகவும் வேதனையுறத் தக்கதாக இருக்கிறது. மூலைமுடுக்குகளிலே வேண்டாத இடங்களிலே அவர்களுக்குரிய அலுவலகங்கள் அமைத்துத்தாப்பட்டிருக்கின்றன. துணைச் செயலாளர்கள், உதவிச் செயலாளர்கள் எல்லாங்கூட சிறு சிறு அறைகளிலே ஆஸ்பெஸ்டாஸ் கூரைகள் வேயப்பட்டு வெய்யிலில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவல நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். இந்த நிலை மாற்றப்பட்டு, இத்துறையில் உள்ளவர்களுக்கு காற்றோட்டமுள்ள விசாலமான இடங்கள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டுத் தீர்மானத்தின்மீதான ஆய்வின்போது ஒன்றைக்குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் கடன்பெறுவதற்கான வசதிகளை ஸ்டேட் பாங்கில் அரசு செய்துதர வேண்டும். என்னைப்போலத் திருமணமாகாதவர்களுக்கு திடீரென்று திருமணம் என்று நிச்சயிக்கும்போது பணம் தேவைப்படுகிறது. திருமணத்திற்கு, யாரையாவது அணுகிக் கடன் பெறலாமென்றால் மறுநாளே கடன் கொடுத்தவர்கள் ஏதாவது கிபாரிக்கு வருகின்றார்கள். எனவே இத்தகைய கடனைப்பெறுவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழி செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: திரு. துரைமுருகனுக்கு ஏற்கெனவே திருமணத்திற்கு ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அங்கலீனமுள்ள ஒரு பெண்ணை கலப்புத்திருமண முறையில் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. அவருக்கு என் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதோடு அவர் இத்தகைய கடனுக்குக் காத்திருக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அவர் இப்படிப்பட்ட திருமணத்தைச் செய்துகொண்டு அதன்மூலம் தியாகம் செய்வதற்கு என்னிடம் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார். ஆனால் சிதனத்தொகை மட்டும் கொஞ்சம் அதிகமாக வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே இப்போது அவர் யாரையும் எதிர்ப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

திரு. துரைமுருகன்: அறையில் பேசியது அம்பலத்திற்கு வந்துவிட்டது என்றாலும் என்னுடைய கோரிக்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள எண்ணவில்லை. அரசியல் சட்டத்தினையே மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லும் இந்தக்காலத்தில், இப்படிப்பட்ட சிறு கோரிக்கைகளை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியான காட்பாடியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து அரசுத்துறை நிறுவனங்களும் வேலூர் பெயரைத் தாங்கியிருக்கிறது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அளித்த வாக்கை அவர்கள் மீறக்கூடாது. நிச்சயமாக அதன்படிச் செய்து அவர் வழி காட்ட வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், அவர் மாற்றக் கூடாது.

[1971 சூலை 28]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முஸ்லீம் லீகின் சார்பிலே பேசும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன், துறை முருகன் உறுதிமிக்கவர். கொள்கைப்பற்று உடையவர். கழகத் தலைவரிடத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு பிறகு மாறுவார் என்று யாரேனும் எதிர்பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை.

திரு. துறைமுருகன் : தலைவரவர்களே, திருமணம் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் இதை அந்த நேரத்தில் பரிசீலனை செய்யக் கடைமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அடுத்து காட்பாடியில் உள்ள அனைத்து அமைப்புகளின் பெயரும் வேலூரின் பெயரைத் தாங்கித்திகின்றன. அவ்வளவும் என் தொகுதியின் மையத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் வேலூரின் பெயரைத் தாங்கியிருக்கின்றன. வேலூர் எலெக்ட்ரிசிட்டி சிஸ்டம், வேலூர் சர்க்கரை ஆலை என்று இப்படி இருக்கின்றன. இடத்தைக் கொடுத்திருப்பது நாங்கள். பெயரைக் கொடுத்திருப்பவர்கள் அவர்கள். எனவே இனியாவது வரும் காலத்தில் அமைக்கப் படும் நிறுவனங்களுக்கு என் தொகுதியின் பெயரிடப்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்படித் தேர்தலுக்குத் தேர்தல் பெயர்களை மாற்றுவது என்று இருந்தால் என்ன நேரும் என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

திரு. துறைமுருகன் : காட்பாடி வரலாற்றுச் சிறப்பு படைத்த இடம். அதற்கு ஒன்றும் நேர்த்தவிடாது.

அடுத்து என் தொகுதியில் பீடித்தொழிலாளர்கள் நிறைய இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கென நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள பல சட்டங்களும் அவர்களுக்கு பலன் தரும்வகையில் அமுலாக்கப் படவேண்டும் என்று கேட்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவுள்ள இம்மானியத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, இவற்றினால் நாடும் மக்களும் நன்மைகள் பல பெறவேண்டும் என்று கூறி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். தருமலிங்கம் : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை வரவேற்று இன்று தமிழக அரசு வகுத்துள்ள திட்டங்களை எல்லாம் ஆதரித்து என்னுடைய ஒப்பற்ற தலைவரும், தமிழக முதல்வருமாகிய கலைஞர் அவர்களுக்கு தமிழக 4½ கோடி மக்கள் சார்பில் நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் பலநாளைய கோரிக்கையான தியாகதுருகம் அருகே மணிமுத்தாறு நதிக்கு மேம்பாலம் ஒன்றையும், மயூரா நதிக்கு மேம்பாலம் ஒன்றையும் கட்டித்தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியில் ஹரிஜனங்கள் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைய இந்த அரசு எல்லாவகையிலும் உதவி செய்து வருவது வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க ஒன்றாகும். மேலும் பல நன்மைகளையும் இந்த அரசு அவர்களுக்குச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். தருமலிங்கம்]

[1971 சூலை 28]

சூறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் காணங்காடி என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே கனிவளம் கிடைப்பதாக மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு எழுதி அந்தப் பகுதியில் செப்பு கனிவள தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியில் இன்னும் ஏராளமான ஏழை விவசாயிகள் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்காக பல திட்டங்களை இந்த அரசு செயல்படுத்தி வருகின்றன. மேலும் பல உதவிகளை அளிக்க இந்த அரசு திட்டமிடவேண்டும். அதோடு இன்றைய தினம் கிராமப்பகுதியில் இருக்கிற தீண்டாமை என்ற நோயைப் போக்க நமது அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிக்கு நான் பெரிதும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். மாவட்ட அளவிலும், வட்ட அளவிலும் இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து இந்தத் தீண்டாமை என்கிற நோயை அறவே அகற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் காலம்சென்ற அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் நின்று இந்த ஆட்சியை நடத்திச் செல்கின்ற கலைஞர் அவர்கள் என்னுடைய கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சங்கராபுரம் பகுதியில் கலுவராயன் மலையிருக்கிறது. அங்கே அதிகமான மூங்கில்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை உடனுக்குடன் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மழை காலங்களில் என்னுடைய தொகுதி தீவுபோல் காட்சியளிக்கிறது. சங்கராபுரம் ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டிக் கொடுத்தால் 50 ஆயிரம் ஏக்கரா புஞ்சை நிலங்களை நன்செய் நிலங்களாக மாற்ற முடியும். அந்த அணையையும் கட்டித்தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் தொழில் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றை மாடாம்பூண்டி குறுக்கு ரோடு என்ற சென்டரில் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஒப்பற்ற தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கு 23-7-1971-இல் அனாமைலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் பட்டம் கொடுத்தார்கள் என்றால் அது மிகமிக வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். நானும் மாணவனாகத்தான் இருந்தவன். மாணவ சமுதாயமே இதற்காகப் பெருமை அடையவேண்டிய திருக்க நக்சலைட் சார்புள்ள சிலர் அதை எதிர்த்தார்கள் என்பதை அறிந்து வருந்துகிறேன். ஒரு டாக்டர் நான்கைந்து பேர்களுக்கு நலம் பாலித்தார் என்றால் நமது கலைஞர் அவர்கள் 4½ கோடி தமிழ் மக்களுக்கு இன்ப வெள்ளம் ஏற்படுமாறு நலம் பாலித்து வருகிறார் என்றால் அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுப்பது எவ்வளவு சிறப்பானது என்பதை மாணவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுவரை எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த உதவித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1971 ஜூலை 28]

* திரு. நா. கணபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்க மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பிற்
பக்ஸ்
12-00

நம்முடைய மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு, கலப்பு மணம் செய்துகொண்டவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையில் இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் நம்முடைய சமுதாயத்திலே இன்றையதினம் இருக்கின்ற அமைப்பின் காரணமாக ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகளுக்கு, அத்தத் தியாகச் செம்மல்களுக்கு நாம் பல சலுகைகளைச் செய்துகொண்டும். முதல்படியாக, தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்து, அவர்களுக்கு அத்தனை சலுகைகளும் கிடைக்குமாறு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதில் எத்தனிதமான தவறும் இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். அப்படி கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களில் யாரேனும் ஒருவர் கணவனோ, மனைவியோ தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்திருந்தாலும் சலுகைகள் தரப்படவேண்டும். கணவன் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த வராயிருந்தால் அவருடைய குழந்தைகளுக்குச் சலுகைகள் கிடைக்கிறது. ஆனால் மனைவி தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவராயிருந்தால் அவருடைய குழந்தைகளை சலுகைகள் பெற சட்டம் இடம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, கலப்பு மணம் செய்துகொண்ட தம்பதிகளின் குழந்தைகளுக்கு அத்தனை சலுகைகளும் கிடைக்க அரசு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதிமன்றங்களின் கடைநிலை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் குற்ற வியல் உப நீதிபதிகளாக இருப்பவர்கள் பி.எ., பி.எல். படித்துவிட்டு, இரண்டு ஆண்டுக்காலம் வக்கிலாக இருந்து வருபவர்கள். அதுவும் இரண்டாவது பிரிவு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகத்தான் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் ஆயுள்காலம் வரையில், பதவி விலகுகின்ற வரையில் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகவே இருந்து விலகுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போதிய அளவு பதவி உயர்வு அளிக்கப்படுவதில்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் பதவிக்கு நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் தேர்ந்தெடுக்கும்போது சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு ஒரு குறைந்த அளவில்தான் ப்ரமோஷன் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆகவே, ப்ரமோஷன் வாய்ப்பை கொஞ்சம் கூடுதலாக்கி, சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பதவி உயர்வுபெற வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை கெசடெட் ஆபீசர்களாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மாற்றத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கிடைத்திருக்கின்றன என்று பார்த்தால், நேர்மையாக, நியாயமாகக் கிடைக்கக்கூடியவை கூட கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. பதவியை கெசடெட் என்று ஆக்கியது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி அதிகப்படுத்தித்தான் வேண்டும்.

அடுத்தப்படியாக, பிற்பட்டோர் நலன் நலக்குழு பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது. 1961 முதல் இந்த நாட்டை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருக்கிற செயல் போற்கொல்லர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் ஆகும். போற்கொல்லர்கள் கடன்களை வாங்கிய நேரத்தில் பல இடுக்கன்களுக்கும் ஆளாகி, பலதரப்பட்ட

[திரு.நா. கணபதி]

[1971 சூலை 28]

டோரின் இரக்கத்திற்கும் தயவிற்கும் காத்திருந்து வாங்கிய காரணத்தால், அவர்கள் மாற்றுத் தொழில்கள் நல்லபடியாக அமைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. வாங்கிய கடனைத் திருப்பித் தர அவர்களால் முடியவில்லை. பொற்கொல்லர்கள் வாங்கிய கடனை மத்திய அரசு வஜா செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரிக்கைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் பலதரப்பட்ட கட்டங்களில் ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனை வஜா செய்து கொடுப்பதற்கு நமது அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, மத்திய அரசுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டம் விவசாய மாவட்டம். தஞ்சை மாவட்டம் என்று சொல்லும்போது, அது ஏதோ முற்போக்கான மாவட்டம் என்ற எண்ணம் பலருக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அது உண்மையில் பிறப்படுத்தப்பட்ட மாவட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. காவேரியில் அணை கட்டப்பட்டு, தண்ணீர் தடுக்கப்பட்டால் தஞ்சை மாவட்டம் வறண்ட மாவட்டமாக ஆகிவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காவேரியில் அணை கட்டப்படாமல் இருக்க அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், மற்றத்தொழில்கள் செய்வதற்கும் அந்த மாவட்டத்தில் வசதி இல்லை. ஆகவே, சிறுதொழில்கள், பெருதொழில்களை அந்த மாவட்டத்தில் அமைத்து, தொழில் மயமாக சிறந்துவிளங்க நல்ல திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று அரசை கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய முதல்வர் அவர்களே தஞ்சை மாவட்டத்துச் சொந்தக்காரர். ஆகவே, முதல்வர் அவர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தை முன்னேற்றப் பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாபநாசம் தொகுதியில் காவேரி, குடமுருட்டி என்ற ஆறுகளின் இடையில் ஒரு திட்டப் பகுதி இருக்கிறது. உள்ளிக்கடை, வன்னியடி, மணல் மேடு என்ற கிராமங்கள் அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்றன. ஆற்றில் நீர் வருகின்ற நேரத்தில் பல்வேறு காரணங்களுக்காக தகரங்களுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அவர்கள் ஒன்று பாபநாசத்திற்கு வரவேண்டும் அல்லது அய்யம் பேட்டைக்கு வரவேண்டும், அல்லது திருவையாறுக்கு வரவேண்டும். அவர்கள் அப்படி வருவதற்கான வசதிகள் இல்லை. அந்தத் திட்டப்பகுதியை இணைக்கவேண்டும் என்று 1952 முதல் கோரிக்கைகளை எழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்தத் திட்டப் பகுதியை இணைத்து கும்பகோணம்-தஞ்சாவூர் ரோடுக்கும், கும்பகோணம்-திருவையாறு ரோடுக்கும் பாலங்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வருகிறது. உள்ளிக்கடை, ஆதினாறை பெருமாள்கோவில், உள்ளிக்கடை நெடுந்தெரு இவைகளுக்கு அருகில் இரண்டு பாலங்களை அரசு கட்டிக்கொடுக்க தக்க ஏற்பாடுகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனக்கு முன்னாலேபேசிய உறுப்பினர் நண்பர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கல்யாணத்தைக் காரணமாகக் காட்டி, எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் கடன் வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். கல்யாணம் மட்டும் காரணமாக இருப்பதில்லை. எம்.எல்.ஏ. க்களுக்கும் பல்வேறு நெருக்கடிகள் இருக்கின்றன. சாதாரண என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு இருக்கிற சலுகைகள்கூட எம்.எல்.ஏ. க்களுக்கு இல்லையென்றால் அது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டிய

1971 சூலை 28]

[திரு.நா. கணபதி]

நிலைமை. எம்.எல்.ஏ. க்களும் தொடர்ந்து பணியாற்றுவவர்கள்தாம் அவர்களுக்குக் கடனைக் கொடுத்துவிட்டால், கடனைத் திருப்பச் செலுத்த முடியாது, அவர்களிடமிருந்து திரும்ப வசூலிக்க முடியாது என்கிற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கலாம். எம்.எல்.ஏ. க்கள் பணத்தைத் திரும்பக் கட்டிவிடுவார்கள் என்கிற நம்பிக்கையை எங்கள்மிது வைப்பதில் எந்தவித தவறும் இல்லை. சாதாரணமாக எம்.எல்.ஏ. க்கள் பதவி ஐந்தாண்டுக் காலம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், பல்வேறு உறுப்பினர்களை இங்கே பார்க்கிறீர்கள். அவர்கள் எல்லாம் இரண்டு ஐந்தாண்டு, மூன்று ஐந்தாண்டு காலம் உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். எம்.எல்.ஏ. க்களுடைய சால்வென்சியில் கவலைப்படாமல், எங்கள்மீது நம்பிக்கை வைத்து, எங்களுக்கும் சலுகைகளை அளிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்க மசோதாவை ஆதரித்து, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேதாரண்யம் தொகுதி சர்தார் வேதாத்தினம் பின்னை அவர்கள் வாழ்ந்த தொகுதியாகும். அவர் வாழ்ந்து மறைந்த வரையில் அந்தத் தொகுதியில் ஓரளவு வேலைகள் நடைபெற்று வந்தன. பின்னர் பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்திலிருந்து எந்தவிதமான வேலைகளும் நடைபெறவில்லை. யென்பதைத் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்போதுதான் மூன்று நான்கு வருடங்களாக ஓரிரு வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்காக நம்முடைய அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

வேதாரண்யம் தொகுதி பின்தங்கிய பகுதியாகக் காட்சியளிக்கின்ற பகுதியாகும். அரசாங்கம் அதைப் பின்தங்கிய பகுதியாக அறிவித்து, அந்தத் தொகுதிக்கு பல சலுகைகளை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, வேதாரண்யம் பகுதியை நனித் தாலுக்காவாகப் பிரித்துத் தரவேண்டும். அப்படி பிரித்தால்தான் அந்தப் பகுதி முன்னுக்கு வர முடியும். அந்தத் தொகுதி வெறும் மணற்பாங்கான தொகுதியானதால் நீர்ப்பாசன வசதிகள் காணப்படாத தொகுதியாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட நாற்பது, ஐம்பது கிராமங்களுக்கு உடனடியாக நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது தலைஞாயிது, வேதாரண்யம் என்ற இரண்டு யூனியன்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் போதுமான நிதி வசதியில்லாத காரணத்தால் சாலைப் போக்குவரத்து, மற்ற வசதிகள் எல்லாம் சரியாக நடைபெறவில்லை. பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் நிதிப் பற்றாக்குறை இருக்கின்ற காரணத்தால் பஞ்சாயத்து வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை. ஆகவே, அந்த இரண்டு யூனியன்களுக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் போக்குவரத்து வசதி, மற்ற வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் புகையிலை சாகுபடி அதிகமாக நடைபெறுகிறது. அதற்குப் போடுகின்ற வரி யூராவும் மத்திய அரசுக்குப் போகிறது.

[திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரன்]

[1971 சூலை 28]

மத்திய அரசுதான் வரி வாங்குகிறது என்கிற காரணத்தால் நம்முடைய அரசு அந்தப் பகுதியைக் கவனிக்க வில்லையோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். புகையிலைச் சாகுபடியினால் கிட்டத்தட்ட வருடத்திற்கு 52 லட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசு வரியாகப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை நம்முடைய அரசு பெற்று புகையிலை உற்பத்தியாளருக்கு தக்க உதவிகள் செய்திடவேண்டும், அதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உப்பு எடுக்கும் தொழில் என்னுடைய தொகுதியில் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. பெரிய பெரிய தனவந்தர்கள் உப்பளங்களை வைத்துக் கொண்டு, அதன் பலன்களை தாங்களே அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். உப்பளங்களில் நேரடியான வேலைசெய்து, சாகுபடி செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் குறைந்த கூலியில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, பெரிய தனவந்தர்களிடமுள்ள உப்பளங்களைக் கைப்பற்றி, நேரடியாக வேலைசெய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுத்த வாயுமேடு, தகட்டுர், ஆயுழூர், மகராஜபுரம், தென்னடார் போன்ற கிராமங்களில் நீர்வரி, நிலவரி அதிகமாக வாங்கி வருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் என்று வசூல் செய்கிறார்கள். மேலும், நான்கைந்து வருடங்களாக வசூல் செய்யாமல் விட்டுவிட்ட வரியை ஒன்றாகச் சேர்த்து பூராப் தொகையையும் கட்ட வேண்டுமென்று விவசாயிகளை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். சாகுபடியாளர்கள் பூராவும் விவசாயிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்களை அரசாங்கம் காப்பாற்றவேண்டும். காட்டு நிலம் கொஞ்சம் இருக்கிறது. பள்ளிமேடு என்ற கிராமத்திற்கு அருகாமையிலே ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே நல்லமுறையிலே சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலம் கொஞ்சம் இருக்கிறது. அதையும் ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோடியக்காடு என்ற பகுதியிலே காடு இருக்கிறது, அந்தக் காட்டிலே பல வன விலங்குகள் இருக்கின்றன. மான்களும் நிறைய இருக்கின்றன. சுற்றுலா அமைச்சர் அவர்கள்கூட அதை வந்து பார்த்து இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்திலே உப்பளம் என்ற லக்கூன் இருக்கிறது. அதில் பறவைகள், வெளிநாட்டுப் பறவைகள்கூட வருகின்றன. எனவே அந்த இரண்டு இடங்களையும் சேர்த்து ஒரு சுற்றுலாப் பகுதியாக அதை ஆக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேதாரண்யம் தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களில் தொன்றுதொட்டு குத்தகை முறையிலே பல விவசாயிகள் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விசாரணை செய்து அந்த நிலங்களைக் கோயிலுக்குப் பட்டாச் செய்கிறார்கள். 15 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் மக்கள் பயனடையக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்துகொடுக்க ஒரு சிறு சட்டத் திருத்தம் செய்து அவர்களுக்குப் பட்டாச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு 163
சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1971

1971 சூலை 28]

[திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரன்]

மினவர் குப்பங்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றன. அவற்றிற்கிடையே கிணை
ரோடுகள் திறந்துதர சர்க்காரே அந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொண்டு போட்டுத்
தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக இறைவை மோட்டார்களுக்கு
இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன் அபிவிருத்திப் போட்டிருந்தும் 200,
500 இறைவை மோட்டார்களுக்கு இன்னும் மின்வசதி கிடைக்காமல் அந்த
விவசாயிகள் வட்டிகட்டிக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.
எனவே விரைவிலே மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேதாரண்யம் பகுதியிலே இருக்கிற மக்கள் திருவாரூர்
தேர் ஓடியதைப் போன்று வேதாரண்யம் தேரும் ஓடவேண்டுமென்று விரும்பு
கிறார்கள். எனவே அதற்கும் அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to offer
a few remarks on behalf of our party.

At the very outset I would like to state that our party opposes
this Appropriation Bill clearly under two heads, viz. (1) budgetary
irregularities and (2) administrative lapses.

So far as budgetary irregularity is concerned, I would like to
briefly mention one or two things. Firstly we find it in the annual
financial statement. Nowhere in the history of budgetary provi-
sion an income of Rs. 22 crores which comes under revenue head of
'additional mobilisation' is put under 'suspense'. Only by cer-
tain taxation measures, we raise, we mobilise additional revenue.
Normally it should have been placed in page 2, i.e., revenue and
expenditure. In the revenue of Rs. 1,189 crores, this Rs. 22 crores
should have found a place. I charge this Ministry of having delibe-
rately done this to confuse this House and give an indication that
they have no additional resources except this Rs. 20 and odd crores.
But on an examination of the whole thing, we find that there is
additional taxation to the tune of Rs. 21 crores, by suspension of
prohibition we get Rs. 22 crores, by way of excise duty, etc. we get
Rs. 27 crores. So, in other words we are increasing mobilisation
of resources to the extent of Rs. 70 crores.

When we get Rs. 70 crores, we should utilise it for particular
purposes, for productive, development purposes. To that extent
we would be entitled to have development activities. But I am very
sorry to state that things are not very bright, in that respect. When
we compare the figures, we should normally expect that with so
much of additional mobilisation of resources, a major part of it
should be properly invested in development and profitable activities.
Unless this is done, it will be difficult. I have also got other points.
Because I have limited time at my disposal, I will now go to
administrative lapses. What I had just now said is an indication.
This sort of thing should not be there hereafter. The budget
should give us proper indication and it should serve as proper

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1971 சூலை 28]

guideline for Members. Let not hon. Members be treated with contempt. We are here in this House to be properly guided and properly informed.

Another point is the cavalier manner in which answers are given to questions in this House. It is very humiliating to us. We ask straightforward questions. Yesterday you could have seen in the papers, a question was put in Rajya Sabha by a Member, and he wanted the answer within 3 or 4 hours and within that time the answer was got. Bhupesh Gupta of Communist Party said that answer should be obtained within 4 hours since it was late 1 p.m. at that time. Within 5 p.m. the answer was given. That sort of urgency should be there. We are not here to get oblique answers to our questions.

The other day I put a straightforward question to the Hon. Minister for Transport. I put a pinpointed question, whether at a particular place, a particular licence was given to one co-operative society. It took three years before I could get an answer to that question. After I had put the question, within two months, a particular route was given. I asked a pertinent question whether the Government would take action against those erring officials, in case it was found that the officials had erred. I did not go any farther. The hon. Minister did not give a straight reply. If only he had said that in case it was found that the department had erred he would take action against concerned officials, how happy we Members would be. But we did not get such an answer. That is why I say let the members be treated with respect. After all how much of labour we take before putting questions? We draft, redraft and give finishing touches and then put the question. Are we not entitled to get straight answers for them? The way in which some answers are given are humiliating to us. That is why I request the Hon. Chief Minister to give some sort of guidelines to his colleagues in the Cabinet, on how proper answers should be given for questions put by hon. Members. Let him give the guidelines during cabinet meetings.

Let me come to other things. A stage has been reached when the ruling party has deemed it fit to interfere in each and everything, from temple—in which they profess total absence of faith to trade union field where they have made it impossible for any trade union opposing them to exist. Democracy is almost dead in our State. Only fascism of the third type has begun to raise its ugly head. I am going to prove it. It is almost impossible for a person to freely function unless he professes allegiance to the ruling party. Is this democracy or third rate fascism?

THIRU S. KANDAPPAN : Point of Order. Sir. The hon. Member said that democracy is dead in our State and fascism of the third party had raised its ugly head. These are objectionable words and they have to be expunged.

MR. DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member Dr. Hande give his explanation.

1971 சூலை 28]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : I want to know from the hon. Member Dr. Hande how he could say democracy is dead in our State and how fascism of third degree had raised its ugly head in our State? Perhaps it is there in his imagination and the hon. Member may think so. It will be better if the hon. Member instead of using such words, substantiates it. He must prove it.

MR. DEPUTY SPEAKER : Fascism is too strong a word.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பாசிசத்திலே அது மூன்றாம் தரம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் அதிகமான பாசிசம் இல்லை, குறைவானது என்றுதான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

MR. DEPUTY SPEAKER : It will reflect on the House.

DR. H. V. HANDE : Not on the House, but on the administration.

MR. DEPUTY SPEAKER : You said democracy.

DR. H. V. HANDE : If the Deputy Speaker feels that fascism is an unparliamentary word, I will substitute dictatorship. . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பாசிசம் என்ற வார்த்தை இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சபையிலே என்ன என்ன நடக்கின்றன என்பதை மக்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பாசிசம், மூன்றாம் தரம் என்ற வார்த்தைகள் அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : The amount of violence unleashed on the workers of Simpson Group of Companies is something which no lover of democracy can tolerate. The D.M.K. workers have begun to physically threaten the workers of other parties. It is almost impossible for a person to freely function in Simpson Group of Companies, unless he professes allegiance to D.M.K. Is this democracy or whatever it is. I will leave it to the Chair to take a decision.

If the Hon. Ministers want particulars I am prepared to give particulars also. Even now many of Shri K. Gurusamy's active Union Workers are being harassed and threatened inside the factories by the D.M.K. workers.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : The D.M.K. workers of the Simpson Group of Companies have themselves formed a union. It is only a party affair. It is not the affair of the Government. When the other union people attack the D.M.K. union people, the members of the Union themselves take certain decisions. They are not bound by the Government. The Government have no responsibility. How can the hon. Member argue that this Government have got responsibility in this issue?

DR. H. V. HANDE : Have the Government no responsibility if people are beaten?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : If people are beaten the police take action whenever it is necessary. But it has not been done by the Government or instigated by the Government,

[1971 ஜூலை 28]

DR. H. V. HANDE: Is that not the responsibility of the Government? I do not understand the argument of the Hon. Health Minister.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: The Government are not responsible for the activities of the D.M.K. Union in the Simpson Group of companies. The union is a separate body over which the Government have no responsibility directly.

DR. H. V. HANDE: If the Hon. Minister has followed me, he would have understood me correctly. I am accusing the Government for not getting a solution and for not taking action to see that these sorts of things do not take place . . .

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, சிம்சன் கம்பெனியில் நடைபெற்ற கலவரத்தின்போது இருதரப்பார் மீதும் போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அறியவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE: Now the Hon. Minister for Labour is more liberal in his answer because he knows the subject and it is his portfolio.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: The Labour Minister has understood the subject. I know the member and the argument.

THIRU RAMA ARANGANNAL: On a point of order . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: It is better to avoid direct conversations here.

DR. H. V. HANDE: Who should be pulled up? Who started it first?

MR. DEPUTY SPEAKER: Whoever it is, it is better to avoid such direct conversations.

DR. H. V. HANDE: Now, Sir, I shall quote some instances. Shri Parthasarathy, Electrician, Simpsons Plant III is not yet allowed to enter the factory and attend the work without any reason. This man was assaulted on 22nd April 1971. He met with multiple injuries and fractures and was hospitalised for nearly two months. He was to rejoin duty on 14th of June 1971, but was prevented at the gate by the D.M.K. workers. He is still out of employment and he has written in vain to the Management.

Shri Sriramulu working in Simpsons Plant (III) is the Assistant Secretary of the North Madras Congress Committee. On 24th June 1971, he was transferred to Simpson and Co. Plant-III Sembiam, from Plant I, Mount Road. When he went to join duty as per the instructions of the Management, the workers belonging to the ruling party prevented him from entering the factory, dragged him from the premises of the company, assaulted him and also threatened his life. Shri Sriramulu is unable to go to work till date.

1971 சூலை 28]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

Then again three worker-Directors of Simpson and Group Companies Employees' Co-operative Society Limited, namely, Shri Anantharaman of India Pistons, Limited, Madras-11, Shri Jambulingam and Shri Kanakasabapathy of Simpsons Plant III and Plant I respectively were threatened and asked to resign from the directorship of the Society by the ruling party workers. It is to be pointed out that full period of three years as per the provisions of the Madras Co-operative Societies Act and Rules has not expired.

Only Shri Jambulingam resigned out of fear, but all the three have made complaints to the Deputy Registrar of Co-operative Society (Credit), Madras. In spite of his resignation, he was assaulted brutally, on 29th June 1971, inside the factory, while on duty. He is now in the hospital with multiple injuries. He is at present a member of the INTUC Union.

The INTUC workers of Simpson Plant I, Mount Road used to maintain a notice board in front of the Company for several years. But after the D.M.K. leadership took over the Simpson Group Unions, the D.M.K. workers started harassing and threatening INTUC workers and demanded that the INTUC notice board should not be exhibited in future.

On 25th June 1971 at about 7-30 p.m. Mr. Menon, Secretary of the INTUC Union and other Office-bearers were surrounded and threatened by the D.M.K. workers in front of the Company gate.

On 28th and 29th again the ruling party workers have stolen away the notice boards of INTUC

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் நீண்ட நேரம் பட்டியலை, பெயர்களைப் படித்து, வாசற்படியிலே மிரட்டப்படுகிறார்கள், துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள், இவரையெல்லாம் அடிக்கப்போகிறார்கள் என்ற நீண்ட பட்டியலைப் படிக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் ஆதாரம் வைத்திருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அடிபட்டவர்களைக் கையில் கொண்டு வந்து காட்டுவார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இப்படிப் பேசுவது பொருத்தமல்ல. அப்போப்பிரியேஷன் பில் மீது விவாதம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அங்கத்தினர் அடிக்கப்பட்டார், இந்த அங்கத்தினர் அடிக்கப்பட்டார், பயமுறுத்தப்பட்டார்கள் என்றெல்லாம் பேசுவது ஜனநாயகத்தைப்பற்றிப் பேசும் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த அப்போப்பிரியேஷன் பில்லில் பேசுவது பொருத்தமல்ல. இதையும் பொருத்தம் என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, ஒரு யூனியனுக்கும் இன்னொரு யூனியனுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டது என்றால், பயமுறுத்துகிறார்கள், ராஜினாமா செய்தார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வது தவறு, போலீஸ் இலாக்கா இருக்கிறது, அங்கு சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் ஏன் என்று கேட்கலாமே தவிர, அங்கே எதுவும் செய்யாமல் சட்டமன்றத்தில் பேடுதல், அமைச்சருக்குத் தெரியாது, எனவே புகார்களைச் சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் சொல்லாமல் புகாரை இந்த இடத்திலே சொல்வது என்ன பொருத்தம் என்று தெரியவில்லை.

[1971 ஜூலை 23]

DR. H. V. HANDE : The Assembly is here to ventilate our grievances and it is for you to answer. We are here for ventilating our grievances. So many times a number of persons who are involved in these incidents have mentioned. Fortunately the Labour Minister is here. . . .

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப்பற்றியும் மற்ற பண்புகளைப் பற்றியும் விரிவாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அடிபட்டவர்கள் என்று குறிப்பிட்ட சில தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களை மட்டும் சொன்னார்களே தவிர, அவர்கள் பார்த்த நோக்கம் உடையவர்களாயிருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர் அடிப்பட்டார்கள் என்பதையும் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, அந்தச் சமயத்திலே தொழிற்சாலையில் எவ்வளவு இயந்திரங்கள் பழுதுபட்டன, என்னென்ன நிகழ்ந்தது என்பதை இரு சார்பிலேயும் சொல்லி இப்படிப்பட்ட வன்செயல்கள் கூடாது என்று சொல்லியிருப்பார்களேயானால், அதை வரவேற்றிருக்கலாம். ஆனால் ஒருகலைப்பட்டசமாகப் பேசுவது, ஜனநாயகத்தின் அடிச்சுவட்டை கூட எட்டிப்பார்க்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குறிப்பிட்ட கலவரத்திலே இவர்களை அவர்கள் அடித்தார்கள், அவர்களை இவர்கள் அடித்தார்கள் என்றால், அதெல்லாம் வீதல் ஆக்ஷனிலே கவனிக்கலாம். அதை நம்முடைய மன்றத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊழியர்கள் அடித்தார்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் சார். Under Rule 158(2) 'The debate on Appropriation Bill shall be restricted to matters of public importance. I do not want to read the whole thing. நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசுவது பொருத்தமா என்பதற்குத் தாங்கள் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டுகிறேன்.

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : தீர்ப்பு வழங்கவில்லையே. Under Rule 158 (2), 'the debate on an Appropriation Bill shall be restricted to matters of public importance or administrative policy implied in the grants covered by the Bill which have not already been raised while the relevant demands for grants were under consideration.' So it is a vast subject, but anyhow it is better to confine yourself to certain limits.

DR. H. V. HANDE : I would like to submit one point for the consideration of the Hon. Deputy Speaker. In this House there are two sides. One is the opposition. The opposition is in a hopeless minority and we are here to put forth the view points of the persons who are harassed and I would like . . .

1971 சூலை 28]

MR. DEPUTY SPEAKER : You are not helpless. The Chair is here to help you.

DR. H. V. HANDE : Thank you very much. We are very much reassured.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I request that the word "hopeless" may be expunged from the proceedings. We are not hopeless.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The opposition is not hopeless, but it is helpless.

MR. DEPUTY SPEAKER : Then there is the Chair sitting here to help you.

DR. H. V. HANDE : Hopeless minority—that is the expression that is normally used when the number is very small. That is what we usually say. I said 'hopeless minority'. We are here to express the views of one section of the people, naturally to express the views of one particular section who were beaten and the Hon. Minister is there to explain and give a complete picture. There is a huge section in the House which has been talking on behalf of the particular section which was not beaten. But my point is this. The persons, the other section, who were beaten naturally come to us for redressal of their grievances.

My point is that the other section naturally came to us for the redressal of their grievances and I am concerned with the redressal of their grievances and so I am mentioning it. Also last time when I spoke, I did not have facts and so I did not refer to them then. Now I have got more facts.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, எத்தத் தொழிலாளர் அடிப்பட்டாலும் அதற்காக இந்த அரசு அனுதாபமும் அக்கறையும் காட்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே ஆதாரத் தோடு பேசுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் அடிப்பட்டிருப்பதைப் புகைப்படம் காட்டு காண்பிக்க முடியும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, during the question-time on the floor of the House I requested that a one-man or two-man or three-man commission be appointed to examine the whole matter. One section had stated that the D.M.K. workers had been beaten and another section had stated that non-D.M.K. workers had been beaten. Two sections have given divergent views and the best thing is to appoint a commission to go into the whole matter. Even on the 29th June Mr. Menon telephoned to the Control Room of the Police about the matter but I am sorry to say that action has not been taken. Let at least people understand that we are here to do justice. If the Hon. Minister does not look at it in the proper perspective, we will find ourselves in a difficult situation.

Finally, I come to another point relating to incidents which took place at Chidambaram. The Hon. Chief Minister made a statement the other day on these incidents and he evoked the sympathy

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1971 ஜூலை 28]

of the entire House. We are very much interested in safeguarding the life of the Chief Minister and there is no question of difference of opinion on this point. But I would like to have a categorical answer with regard to this point: Normally Naxalites wave black flags and make a lot of noise demanding jobs and not degrees. This had happened within the Convocation Hall during the last convocation. Even this activity of the naxalites was almost inside the hall, as per the Chief Minister's own statement also. . .

THIRU N. GANAPATHY: Sir, on a point of order. This Government was pleased to order a judicial enquiry into those proceedings and the debate here may tend to influence the decision of the judicial enquiry. So I would request the Chair to avoid such debates in this House.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not *sub-judice*.

DR. H. V. HANDE: It does not come under contempt of court.

There are only two more days and after that we will have no forum to ventilate our grievances and so I want a full-dress discussion on this matter . . .

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, on a point of order. When the Commission headed by Mr. Justice Somasudaram enquired into the students-busmen clash, a petition was filed by the Tamil Nadu Congress Committee that the then Chief Minister and the then Public Works Minister should be called to give evidence before the Commission because they made certain observations on the floor of the House. So, I want to know whether it is in order for this House to discuss this matter when the Commission has already been appointed to enquire into it.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House is superior.

DR. H. V. HANDE: Sir, on 23rd July 1971 between 9 a.m. and 9-45 a.m. there was a black flag demonstration and the M.L.C.'s car was stopped. This was the signal for starting lathi charge. There was a marshy place before the eastern hostel. Students wanted to seek shelter into the hostel through this marshy place. So a few students' chappals were also found there. A lake is also nearby. A few jumped into the lake. The police sitting on the bank pelted stones and prevented the students from getting back. Somehow ultimately the students got back.

Then after 10 p.m. the lathi charges and other violent acts had subsided but around 2 a.m. the police forcibly entered the eastern hostel (for arts and science students) beat them up and took them in lorries to put them away in the outskirts of nearby places. A few students who escaped from the police came out to the western hostel (Engineering Hostel) to seek shelter.

The Student Secretary of the D.M.K. in the campus, Bala Chandrasekar, had told his friends even a week before: "If there is any black flag demonstration, don't go there. There will be heavy lathi-charge". This shows that the whole thing was known

1971 சூலை 28]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

sufficiently earlier and the Police had planned it before the incidents. Sir, regarding mobilisation of the police, I want to know when the order for it was issued and I would be very happy if that is placed on the table of the House.

Then I come to the post-mortem of the student. I want to know whether the death took place at 10 a.m. or 10 p.m. Also whether the undigested food related to breakfast or lunch.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: காலை ஆறு மணிக்கு பிணத்தைப் பார்த்து பரிசோதித்த டி.எம்.ஓ. அவர்கள் 16 அல்லது 18 மணி நேரத்திற்கு முன்பு தண்ணீரில் விழுந்து இறந்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதாகத்தான் அன்றே சொன்னேன். கடிக்காரத்தில் 10 மணி என்று இருந்தது காலை 10 மணியாகவும் இருக்கலாம் அல்லது இரவு 10 மணியாகவும் இருக்கலாம். டி.எம்.ஓ. பரிசோதித்துக் கூறிய முடிவின்படி இரவு பத்து மணிக்கு இறந்திருக்கலாம் என்று கூறிவிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிணம் தண்ணியில் 10 மணி நேரம் ஊறி இருக்கலாம் என்று கூறியிருப்பதாகத்தான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Is it not possible for the doctor to find out whether the undigested material related to breakfast or lunch and also whether it was idli or bread . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வயிற்றில் இருந்த பொருள்கள் என்ன, என்ன ஆதாரம் இருந்தது என்பதெல்லாம் ஆராய்ச்சிக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி முடிவு தெரிந்த பிறகுதான் சொல்ல முடியும். திட்டமாக என்ன நடந்தது என்று அன்றைக்கே சொல்லவில்லை. இன்றைக்கும் சொல்லவில்லை. நிதி விசாரணை முடிந்த பிறகுதான் சொல்ல முடியும்.

DR. H. V. HANDE: Now I would like to know from the Hon. Chief Minister answers for the following questions: How many persons were arrested and out of the arrested persons, how many of them are naxalites. . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பத்து பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மற்ற அடையாளங்கள் எதுவும், யார், யார், எந்தெந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதெல்லாம் தெரியவில்லை. பத்து பேர்கள் கையில் ஆயுதங்களோடு கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்னைக் கொலை செய்ய வந்ததைப் பற்றிக்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் நக்சலைட்ஸ் ஈடு பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. நான் முழு விவரங்களையும் இங்கு சொன்னால் குற்றவாளிகள் பிடிபடாமல் போய்விடக்கூடும். இந்த முயற்சிக்காக சிதம்பரம் வந்த நக்சலைட்ஸ் எல்லாம் உண்டு. அதைப்பற்றியெல்லாம் வெகு விரைவில் காவல் துறையினர் நாட்டுக்கு அறிவிக்க இருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact that about 200 cycles were crushed there? That is the information I have got from students who met me.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சைக்கிள்கள் உடைக்கப்பட்டது உண்மை. ஆனால் அங்கு வந்த ஹோம், கார்ட்ஸ், ஊர்க்காவல் படையினரின் சைக்கிள்களை மாணவர்கள் உடைத்தார்கள்.

[1971 சூலை 28]

DR. H. V. HANDE : The Hon. Chief Minister himself while answering the call-attention notice by Thiru K. T. K. Thangamani said that he was mentioning that information from the details he had got from the police and that it was subject to correction. He himself said it. That means that he seems to have found it difficult to own full authority for certain statement given by his own department, viz. Police. It is on record. He has said "இதுதான் நமக்குக் கிடைத்த தகவல் . . ." . . . "That means in other words, it is subject to revision.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சொன்னதைப் போல்தான் ஹாண்டே அவர்களும் சொல்கிறார்கள். அவரும் அவருக்குக் கிடைத்த தகவலை வைத்துச் சொல்கிறார். அவர்கள் நேரடியாகப் பார்க்கவில்லை. தகவலை வைத்துச் சொல்கிறார்கள். நானும் தகவலை வைத்துச் சொல்கிறேன். அதோடு நான் நேரில் பார்த்த காட்சிகளும் உண்டு. நான் காரில் அங்கு செல்லும் போது, இங்கே தாய்மார்கள் இருக்கிறார்கள், சொல்வதற்கே கூச்சமாக இருக்கிறது. மேல்சபையில் கூடச் சொன்னேன். மாணவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள், அந்தக் கூட்டத்திலே உள்ளவர்கள், அடைதலைக் களைந்துவிட்டு நிர்வாணமாகக் காட்சி தந்தார்கள். அதோடு நாய்களின் மேல் என் பெயரை ஒட்டி அவை விசாட்டியடிக்கப்பட்டன. இவை, ஹாண்டே அவர்களுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கலாம். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எனக்கு சந்தோஷமாக இருக்கிறது என்று சொல்வது மோட்டம். இவருக்கு சந்தோஷமா இருக்கிறது போலீஸ் லாத்தி சார்ஜ் என்று நான் சொல்லலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சட்டசபையில் பேசும்போது மரபுக்கள் தெரியவேண்டும். பொலீஸும், ஜனநாயகம் என்ற முறைகளைப் பற்றி தெரிந்திருக்கும் ஹாண்டே அவர்கள் "உங்களுக்கு", "எங்களுக்கு" என்று இங்கே பேசக்கூடாது. நான் பேசும்போது "ஹாண்டே அவர்கள்", "ஹாண்டே அவர்களைப் போன்றவர்கள்" என்றுதான் சொன்னேன். அதேபோல் அவர்களும் சொல்லவேண்டும். எந்தக் குற்றச்சாட்டை வேண்டுமானாலும் சொல்லட்டும். எதையும் தாங்கும் இதயம் படைத்தவர்கள் நாங்கள். அவர்கள் தயாரித்துள்ள அனைத்தையும் சொல்லட்டும். எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொட்டட்டும். கொட்டட்டும் என்றால் அள்ளிக் கொட்டட்டும் என்று சொல்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I can also say that perhaps persons like our Chief Minister may be happy about the lathi charge on students. But I would not say that. I am not here to hurt the feelings of the Hon. Chief Minister. But the Hon Chief Minister had chosen to hurt our feelings.

I do not want to dilate much on this point. What I say is the police excesses and police lathi charge were too much. These are two issues. I am separating the two issues. Let that be clearly understood. The Hon. Chief Minister is trying to group them together I want the two to be separated and discussed. The excess unleashed by the Police in the operation is the point under issue. Let us see what happened. The police excesses were too much. That is why the hon. Member Thiru Subbu mentioned that

1971 சூலை 28]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

point. Why should you, not, use tear-gas shell for purpose of dispersing the crowd?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நான் கேட்டேன் அங்கேயே. போலீசார் கண்ணீர் புகையைப் பயன்படுத்தியிருந்தால் அங்கு காற்று வீசிய அளவில் அவர்களே கண்ணீர் புகைப் பிரயோகத்திற்கு ஆளாகியிருப்பார்கள் என அறிந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது நிதி விசாரணைக்கு உட்பட்ட ஒரு விவகாரம். மேற்கொண்டு நங்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு மறுப்பு சொல்வது என்பது நிதி விசாரணையை நிச்சயமாகப் பாதிக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த விஷயத்தை விட்டுவேறு விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவது நல்லது.

DR. H. V. HANDE: Only one point and I am finished. How many students were driven out from eastern hostel? Why should this be done. I am saying . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: These things will come during the judicial enquiry.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Chief Minister has given completely his own version. It is up to us to say what we have got to say and we must give out our view-points. Otherwise we will be helpless. The Chief Minister has given a categorical statement three days ago, after the judicial enquiry order was promulgated. . . .

(THIRU N. GANAPATHY rose)

(THIRU RAMA ARANGANNAL: அவர்களைப் பேச விடுங்கள்.

DR. H. V. HANDE: I shall mention one other point with regard to Dindigul. Day before yesterday I received a trunk call with regard to the worsening situation there. I would request the Hon. Chief Minister to investigate the matter. A no confidence motion has been brought against the Chairman of Dindigul Municipality. Subsequent to this on 23rd July 1971 the Chairman of the Municipality brought some goondas from outside and went to the houses of Mr. Ismail Sait, the Vice-President and other members and harassed them. Even D.M.K. party workers were also threatened with pistol. This was reported to police by the members of the municipality but the police had not taken any action. The police do not want to intervene. I want to know what action the police had taken in the matter. I hope the Hon. Chief Minister would give the reply in his speech.

I am mentioning this because we would not get an opportunity again to raise this issue in this House, and discuss it. With these words, I conclude my speech.

* THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Deputy Speaker, Sir. I would like to offer a few remarks regarding the Appropriation Bill. The first and foremost point I would like to stress before this August House is regarding Cauvery Water Dispute. I do not want to enter into any detailed discussion regarding this. This has been discussed threadbare. A decision has been made

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 சூலை 28]

by us and it has been communicated to the Central Government. So far as Tamil Nadu people are concerned we are tackling the situation. But so far as Central Government is concerned, they have not rendered full justice to our legitimate claims. We are stressing our claims for limit flows and all parties in this House are agreed on it. It is a vital matter affecting the interests of Tamil Nadu. In this matter the Central Government had not given us proper response. If our requests are not given proper compliance, what would be the fate of Tamil Nadu is a question that we will have to consider. Dark days are ahead of us. I am sure the Hon. Chief Minister will agree with me that we will have to take proper action.

The Chief Minister has convened a meeting of all party leaders shortly. I do not want to embarrass the Government to enter into a discussion now of the matter that will be placed before that meeting of all-party leaders. But since it is for me to say that this question affects the Tamil Nadu people and I am sure the Central Government would take effective and immediate steps in the matter to allay the fears of Tamil Nadu. We have listened to the letter read out by Hon. Chief Minister, the letter which had been received from the Prime Minister. We do not want to make any aspersion or suggestion against the content of the letter. It is happily worded. English is a sweet language and I am sure the Prime Minister had bestowed much thought while writing that letter; she had clothed it in the proper form. I do not want to say anything. Mysore is hastening their schemes. Rs. 7.12 crores had been allotted for the irrigation schemes and I am sure that Hamavatni and other projects are in full progress. Government should take effective steps to see and influence the Central Government so that justice is rendered so far as Tamilians are concerned.

Next point is regarding the bye-election at Usilampatti. A vacancy has occurred and neither the State Government nor the Election Commission had taken any action to have the bye-election at an early date. I am sure that election will have to be conducted within six months after the vacancy has been notified. Steps have not so far been taken to conduct the bye-election. Similar vacancies have arisen and steps are being taken to have a Central Minister get elected. Vacancy has been notified and steps are being taken to conduct the election shortly. Similarly prudence should be shown to conduct the election at Usilampatti also. So far as State election is concerned, immediate action should be taken promptly. I am sure this matter has to be considered on a priority basis by our Government and steps taken to conduct the election at an early date.

So far as food demand is concerned, that has been guillotined and we were not in a position to put our views regarding food policy before the Government. Food policy and fertiliser policy are both included in the Demand. So far as fertiliser policy is concerned, Government of India has been giving some grant. All of a sudden they had stopped that grant. Our Government is incurring huge

1971 சூலை 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

losses on account of fertiliser deal. They are giving fertilisers to the farmers at low prices than the one fixed by Central Government. That is a matter which will have to be considered on a priority basis and with some more inputs, the fertiliser policy has to be streamlined.

Regarding the food policy, there is a marked increase in the prices of foodgrains in all the districts and a similar increase in price has also been noticed by our adjoining State. In Andhra Pradesh there is also an increase in the prices of foodgrains and that has been taken note of by the Chief Minister of Andhra Pradesh and they have taken some steps. So far as our State is concerned, the Hon. Food Minister stated that we are in a comfortable position and we have got good buffer stocks with us. I am sure in these lean months it would be advisable and better if some more stock is let out in the market, so that the prices may come down.

If the prices soar up, there would be a tendency for more wages and thereby industrial unrest would be likely. So, I am sure that the Hon. Chief Minister would take steps to arrest the rise in prices, so far as food is concerned. There are belt areas in which there is also an inordinate rise in prices and I am sure that the prices would be arrested then and there.

We are surplus in food—that seems to be the tendency that is now available. Will it not be worthwhile and advisable for us to lift all these zonal restrictions, so that there may be a free flow of foodgrains in all the four Southern States and the prices may get stabilised. It may be argued that if we lift the zonal arrangements, prices in Tamil Nadu are likely to shoot up. I am sure that if the four southern States co-operate, there will not be any difficulty. I am sure that the Government would bestow sufficient attention and thought to this problem also.

The next point which I want to stress is this. There is also a rise in the prices of consumer goods and to arrest the prices, effective steps may be taken. Of course there are consumer co-operative societies and there are other societies also. I am sure that the rise in the prices of consumer goods is an indication that the living index is rising and if the cost of living index were to rise, there would be great demand for higher wages and also our Government servants may demand revision of their scales of dearness allowance. So, effective steps may be taken to see that the prices of consumer goods are also arrested.

Then, another point which I wanted to mention is regarding the pay scales of B.T. Assistants. It has been stated that the B.T. Assistants only got an increase of Rs. 25 whereas their counterparts in other departments just as demonstrators, etc., got a benefit of Rs. 75. In their case it may be fixed at least at Rs. 75. I am sure an assurance has been given by the Hon. Chief Minister

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஆகஸ்ட் 28]

that their case would be sympathetically considered and we have got sufficient representations from the B.I. Assistants and we have got several telegrams to the effect that their urgent and immediate demand may be heeded to and this matter may be brought to the notice of the Hon. Chief Minister.

Then another point which I want to mention is regarding the closure of the sick textile mills. Of course, it has been stated that effective steps are being taken. But the follow-up action will have to be speeded up and money will have to be got either from the Central Government or the State Government should get sufficient funds to see that the sick mills are open, so that there may be employment opportunities for the labourers who are now without employment for such a long time.

Similarly the Standard Motors is not functioning to the optimum capacity. They have also applied for a loan from the Central Government. I am sure that our State Government would take steps to see that they get the loan in time, so that the Standard Motors may function to its full capacity here and now.

Then, another point which I want to bring to the attention of the Government is regarding the issue of pattas. Several pattas have been issued. But in the district of Chingleput in Sholavaram pattas were not distributed to the people who have built up their houses and they are in a large number. Some steps have been taken for the issue of pattas for the Ceylon repatriates and the Burma repatriates. That has been done by the Government and there was a function held there when the then Revenue Minister went over there and assured the villagers that steps would be taken for the issue of pattas. I am sure that matter also would be attended to by the Government.

There are certain other proposals for the closure of a certain factory. There is a freezing plant at Ennore and that is likely to be closed and 200 workers would be affected. I am sure that the Chief Minister would also take steps to see that the freezing plant at Ennore will not be closed.

Another local demand. There is a TANSI unit at Nagercoil and I have given a representation to the Government. There was some loss last year and that unit is now running at a profit. I am sure that the Government would drop the proposal to close down that unit also.

Another point which I want to bring to the notice of the Hon. Chief Minister is that so far as our projects are concerned, the estimates are not properly prepared and they prepare the estimates at a very low sum, so that clearance may be given by the Government. Subsequently there are periodical revisions and enhancement proposals are being put forward. So far as this aspect is concerned, this matter has come up before the Public Accounts Committee and that has been adversely commented upon. This

1971 சூலை 28] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

practice of preparing estimates without heading to all the details will have to be put an end to because we are voting very large sums for the various departments and in the matter of preparation of these estimates and also in the matter of preparing the details, the officers concerned should take steps to see that accurate and correct figures are given, so that it may not come up once again to the Assembly in the way of Supplementary Demands and other things. This is a matter which should be properly attended to.

Then, another point which I want to bring to the notice of the Hon. Chief Minister is this. Regarding the law and order situation, there has been a complaint that in some places there are anti-social elements who are creating mischief. I am sure that the Police will take very good steps to see that the anti-social elements, whether they belong to the ruling party or to the opposition parties, are dealt with according to law. So far as the administration of law and order is concerned, I would say that the police officers may be suitably instructed to see that preventive steps are taken instead of indulging in high-handed action and the incident that has been adverted to at Annamalai Nagar is an instance in point. I do not want to go into the details of that incident, but suffice it for me to say that it would be better and useful if the Police Officers and the Local Officers act with prudence and circumspection. They should not be vindictive and they should not harass people. That is a matter which will have to be considered.

In the matter of police administration the Chief Minister is directly in control and the Chief Minister should take prompt steps against the erring officers, whoever he is and however well placed he may be. I am sure that there will be an assurance forthcoming from the Chief Minister that opposition parties would be treated well both here and outside. I am sure that aspect, that sentiments would be appreciated by the Chief Minister. With these remarks I resume my seat.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவை முன்னால் இருக்கின்ற நிதிநிலை ஒதுக்கீட்டில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கட்சியின் தலைவர்களும் தங்களுடைய கருத்துகளை எடுத்துச்சொன்னது மாத்திரம் அல்லாமல், நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்திலே முன் வைத்தது முதல் அதனுடைய பொது விவாதத்திலும் பல்வேறு மானியங்களைப் பற்றிய விவாதத்திலும் நல்ல பல கருத்துக்களை, ஏற்ற அறிவுரைகளை, சுவையான வகையிலும், சூடான முறையிலும் எடுத்துச் சொன்னமைக்கு அனைவருக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியை மிகுந்த பணியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை ஒதுக்கீட்டிற்கான ஒப்புதலைப் பெறுகிற நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு, இங்கே அமர்ந்து இருக்கிறவர்களுக்கு, ஒரு சிலருக்கு ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகம் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பல லட்சம் மக்களுக்கு ஏற்படாது என்றே நான் கருதுகிறேன். இன்று நடைபெறுகிற அரசு முதல் தர அரசு, இரண்டாம் தர அரசு, மூன்றாம் தர அரசு, நான்காம் தர அரசு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 28]

என்று கேட்டால், எங்களை எல்லாம் உருவாக்கிய பெரியார் அவர்களுடைய மொழியில் இது மூன்றாம் தர அரசு கூட அல்ல, நான்காம் தர அரசாகும். பிராமண, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திர என்கிற நான்கு பிரிவுகளில், நாங்கள் நான்காவது தரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்; ஆகவே, நாலாந்தர அரசு நாட்டிலே இருக்கிறது. நாலாந்தர மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகப் பாடுபடும் அரசு என்பதை இறுமாப்போடு, பெருமையோடு, கர்வத்தோடு பெரியார் அவர்களுடைய பெயரிலும், பெருமகனார் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரிலும் சொல்லிக் கொள்வதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறேன் (ஆரவாரம்).

ஃபாசிஸ அரசு அல்லது ஜனநாயக அரசு என்கிற கேள்வியைக் கேட்ட தற்கு, எனக்கு முன்னால் முதல் அமைச்சராக இருந்த என் அண்ணன் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களோ, அவர் வழி நின்று அரசோச்சுகின்ற நானே அல்லது என்னுடைய அருமை அமைச்சர் பெருமக்களோ எந்த நேரத்திலும், ஃபாசிஸ முறையில் எடுத்தேன், கவிழ்த்தேன் என்று பேசியதில்லை என்பதை நாடு அறியும், நல்லவர் அறிவர்; அறியாவிட்டால் அது அவர்கள் குற்றம்.

இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்குவேன் என்று ஒரு முறை நான் சொன்ன நேரத்தில், எந்தக் கட்சியையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை, வன்முறையாளர்கள் எங்கேயிருந்தாலும், வன்முறைச் செயலில் யார் ஈடுபட்டிருந்தாலும், வன்முறையாளர்களை இந்த அரசு இரும்புக் கரம் கொண்டு அடக்கும் என்றேன். குறிப்பிட்டு எந்தக் கட்சியின் பெயரையும் சொல்லி, இந்தக் கட்சியை நான் இப்படி அடக்குவேன் என்று என்றைக்கும் சொன்னது கிடையாது. ஆனால் இங்கே பல முதல் அமைச்சர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், குறிப்பாக, இன்று ஃபாலிஸம், ஜனநாயகம் இவைகளுக்குக் கெல்லாம் விளக்கம் அளிக்க வித்தகர்களுக்கு தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள், 'கம்யூனிஸ்டுகள் என் முதல் விரோதி' என்று எதிர்ப் கட்சியைப் பார்த்துச் சொல்லி, ஜனநாயகம் பேசிய முனிபுங்கவர்களெல்லாம் முதல் அமைச்சர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். தி.முக வை மூட்டைப் பூச்சிபோல் நசுக்கி ஏறிவேன் என்று பேசியவர்கள், மூட்டைப் பூச்சி வீட்டைத் தேடிவரும் அளவுக்கு ஆனால், ஃபாலிஸம் எது, ஜனநாயகம் எது என்பதை நன்றாக உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

சுலக்கல்வி திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, தன் சொந்தக் கட்சியே அதை எதிர்த்து நின்ற போது, 'நான் சொன்னது சொன்னதுதான், நான் வைத்தது தான் சட்டம்' என்று யதேச்சாதிகாரப் போக்கில் அந்த அளவுக்கு நிலைமை தடுமாறிப் பேசி அந்தக் கட்சியினாலேயே புறக்கணிக்கப்பட்டு தள்ளப் பட்டவர்களும் முதல் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மாமன்றத்திலே, ஒருவர் முதல் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் பெருமகனார் ஸ்ரீ ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் கட்டாய இந்தியை எதிர்த்துப் பேசியபோது, முதல் அமைச்சராக இருந்தவர் வேறு இடத்தில் பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் குறிப்பிட்டு, 'நான் பேசுவதை கேளுங்கள்' என்றபோது, 'உனக்காகத்தான் இந்தக் காதைத் திருப்பியிருக்கிறேன்' என்று கேளாக்காதைக் காட்டி ஜனநாயகத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்களும் முதல் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார்கள்.

1971 சூலை 28]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஃபோஸில வாதிகளாக இருந்தால், யதேச்சாதிகாரியாக அந்த வழியில் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இங்கே இருக்கின்ற எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும், ஒரு சிலரைத் தவிர, பண்போடு, பணிவோடு, அமைதியோடு அரசுனைத்துச் செல்லும் வழியில் நான் கருதியிருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயகம் செயல்படுத்தப் படவேண்டும் என்பதற்காக, எந்த எந்த வகையில் இந்த மன்றம் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால், பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டங்களில் எடுக்கும் முடிவுகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. குறிப்பாக முன்பெல்லாம் மேல் அவையில் நம்முடைய மானியங்களை வைத்து விவாதிக்கும் வழக்கமே இல்லாமல் இருந்தது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக, மேல் அவைக்கும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை வேண்டும். அவர்களுடைய சீரிய, செழுமிய கருத்துக்களை ஏற்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில், மேல் அவையில் கல்வித் துறை மானியம், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை, வேளாண்மைத் துறை மானியம் இவைகளெல்லாம் மேல் அவையிலும் விளக்கக் குறிப்புக்களாக அந்தத் தலைப்பில் வைத்து, விவாதங்கள் நடத்தி, மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் நல்ல விளக்கங்களை அளித்து வருகிறார்கள்.

இந்த மன்றம் 1962-ம் ஆண்டு 40 நாள் நடந்திருக்கிறது; 1963-ல் 51 நாள் நடந்திருக்கிறது; 1964-ல் 54 நாள் நடந்திருக்கிறது. 1965-ம் ஆண்டு 57 நாள் நடந்திருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டு 50 நாள் நடந்திருக்கிறது. 1967-ல் மார்ச்சு திங்களிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட காரணத்தால், 42 நாள் நடந்திருக்கிறது. 1968-ல் 48 நாள் நடந்திருக்கிறது. 1969-ல் 48 நாள் நடந்திருக்கிறது. 1970-ல் 61 நாள் நடந்திருக்கிறது. 1971-ல் இந்த மாதம் வரையில் 44 நாள் இந்த ஆண்டு மன்றம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்னும் நாம் அக்டோபரிலும், டிசம்பரிலும் கூட இருக்கிறோம். ஆகவே, மாமன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைக் கேட்பதில் நாம் வேறு எந்த மாநிலத்தையும் விட குறைந்துவிடவில்லை. நம்மோடு ஒப்பிடக் கூடிய ஒரே ஒரு மாநிலம் மைசூர்; இது ஒன்றிலாவது அவர்கள் நம்மோடு ஒன்றுமையாக இருந்திருக்கிறார்கள். 61 நாள் நடந்திருக்கிறது. மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. குறைவான அளவில்தான் மன்றங்களில் விவாதங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

இந்த மன்றத்திலே இப்பொழுது 34 நாட்களாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். மார்ச்சுத் திங்களில் ஆரம்பித்து, ஏப்ரல் வரை பத்து நாட்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நடைபெற்ற 34 நாட்களில், இந்த 34 சட்ட மன்ற நாட்களில், 7 நாட்கள் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பொது விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 101 பேர்கள், என்னையும் சேர்த்து, ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பிறகு 49 மானியங்கள் விவாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த மானிய விவாதத்திலே, 383 உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல், வெட்டுப் பிரேரணைகள் 1,025 அனுமதிக்கப் பட்டு, அதிலே வலியுறுத்தப் பட்டவை 161 என்று கணக்குக் கூறுகிறது.

அதே போல், நிதி 41-ன் கீழ் கவன ஈர்ப்பு தீர்மானங்கள் 29 தொடர் நாட்களில் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் 15, விவாதிக்கப்படாவிட்டாலும், கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் நிறைவேறும் அளவுக்கு அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டு, பேசப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 28]

பில்ஸ் பொறுத்தவரையில், அறிமுகப்படுத்தப் பட்டவை 26, நிறைவேற்றவை 10, அதேபோல் கவர்ன்மென்ட் மோஷன்கள் இருந்தவை 8, "Considered and passed 37".

கேள்விகள் பொறுத்தவரையில், பதில் அளிக்கப்பட்டவை 522 மூலக் கேள்விகள்; துணைக் கேள்விகள் 2,344.

ஆக ஒரு ஃபாலிஸ் சர்க்காரில் இவையெல்லாம் நடைபெற்றிருக்காது: ஃபாலிஸ் சர்க்காரிலே மன்றமே இருக்காது. ஃபாலிஸ் சர்க்காரில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் இருக்காது. ஜனநாயக இலக்கணத்தின்படி உறுப்பினர்கள் வேண்டியவாறெல்லாம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் நம்முடைய நேரங்களை ஒதுக்கிடு செய்து, சட்டசபை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி கருத்துக்களைக் கொடுத்து, எந்த எந்த அளவுக்கு ஜனநாயக மரபுகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமோ, அந்த அந்த வகையில் வழிவகைகள் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள், இங்கே ரூ. 20 கோடி மானியத்தை கில்லட்டினில் விட்டு விட்டோம் என்று, வழக்கமாக 20, 26, மானியக் கோரிக்கைகள் கில்லட்டினில் விடுவது உண்டு. 1953-ல் 26 மானியங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன; 1958-ல் 14 மானியங்கள் கில்லட்டினில் விடப்பட்டிருக்கின்றன. 1961-ல் 7 மானியங்கள் விடப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தடவை ஒரே ஒரு மானியத்தை கில்லட்டினுக்கு விடப்பட்டது. அந்தக் குறையும் அடுத்த தடவை நீக்கி விடலாம். பலம் இருக்கிறது, செய்தால் என்ன தப்பு என்கிற ஆணவம் ஏற்படவில்லை. காரணம் நாலாந்தர சர்க்காராக இருப்பதால் அந்த அடக்கம் எனக்கு இருக்கிறது என்பதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே தியாகிகளுடைய மானியத்தைப் பற்றி நம்முடைய அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசினார்கள். தியாகிகளுக்கு மானியத்திற்காக மனு செய்து கொள்ள ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நாளை நீடித்துத் தாவெண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதைப் பெறுவதற்காகவே, இது வரையில் தகுறிய மானியம் திற்கு நன்றி சொல்லிக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய தந்திரத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். 40 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் தியாகிகள் மானியத்திற்கு ஒதுக்கி இருப்பதற்காகப் பாராட்டினார்கள். அதற்குக் கூட அந்த வட்டாரத்தில் அவர் மீது காழ்ப்பு உணர்ச்சி ஏற்படக்கூடும், என்ன செய்வது? எப்படியாவது காரியம் நிறைவேறுவதற்காக அவர் துணிந்து பாராட்டியதற்காக நான் அவருடைய துணியை உள்ளபடியே போற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிட்டத்தட்ட 1966-ம் ஆண்டு, அப்போதிருந்த அரசு இந்தத் தியாகிகளுடைய மானியத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. 1966-ம் ஆண்டில் 5 பேருக்குத் தரப்பட்டது. இதை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. அப்போதுதான் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காரணத்தினால் 5 பேருக்குத் தரப்பட்டது. 1967-இல் 1,254 பேருக்கும், 1968-இல் 1,817 பேருக்கும், 1969-இல் 1,742 பேருக்கும், 1970-இல், 1,914 பேருக்கும், 1971-ம் ஆண்டு மே திங்கள் முடிய 307 பேருக்கும், ஆக, 7,039 பேருக்கு இந்த தியாகிகளுடைய மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த திட்டம் அமுலுக்கு வந்த நாள் 1--10--1966 ஆகும். அப்போது அவர்கள் நிர்ணயித்தது, மனு பெறுவதற்கான கடைசி நாள் 31--12--1968 ஆகும். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இந்த மனுவை அளிப்பதற்கும், இந்த மானியத்தைப் பெறுவதற்கும்

1971 சூலை 28]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நியாகிகளுக்கு அறிவுத்தி வந்த விதிகள், நிச்சயம் 3 மாத காலம் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைச்சாலையில் இருந்திருக்க வேண்டும், எந்த சிறைச்சாலையில் இருந்தார் என்பதற்கு அவர் இருந்த சிறையிலிருந்து நற்சான்றிதழைப் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையில் ஆட்சி உருவான பிறகு, அந்த விதி முறைகள் கூடுமான வரையில் தளர்த்தப்பட்டு, நானும் இந்த மன்றத்தில் அறிவித்ததற்கிணங்க முன்னாள் அமைச்சர்கள், பொறுப்புள்ள காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களுடைய சிபாரிசின் பேரில் வந்த மனுக்கள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இன்றைக்கு 7,039 பேருக்கு கிட்டத்தட்ட 44 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவைத் தாங்கிக் கொண்டு இந்தக் காரியம் நடைபெற்று வந்திருக்கிறது.

1968-இல் கடைசி நான் மனு பெற என்று இருந்ததை முதல் தடவையாக ஒரு வருஷம் நீடித்து 31-12-1969 என்று செய்தோம். மறுபடியும் இந்த மன்றத்தில் இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு, இரண்டாவது தடவையாக 31-3-1970-வரையில் நீடித்திருக்கிறோம். மேலும் நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெருந்தன்மை வாய்ந்த போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாளான வருகிற செப்டம்பர் 15-ம் நாள் வரையில் அதை நீடித்துக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு சம்மதித்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லி, இதை அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஒரு வெற்றி என்றும் கொண்டாடலாம். நான் குறிப்பிட்ட அவர் எந்த வெற்றியைக் கொண்டாடினாலும் அதில் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் பெருந்தன்மை அடங்கி இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் மறந்து விடவேண்டாம் என்று சுட்டிக்காட்டி, இந்தச் செய்தியை மகிழ்ச்சியோடு இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கிறேன்.

அதைப்போலவே அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள் முதியோருடைய பென்ஷன் வசதி குறைந்து விட்டதென்று சொன்னார்கள். முதியோர் பென்ஷன் பொறுத்தவரையில் எதுவும் குறைந்து விடவில்லை, முதியோருக்கு, அது ஆரம்பிக்கப்பட்ட வருஷமான 1962-ம் ஆண்டு 49,746 பேருக்கு, முதியோர்களுக்கு இந்த பென்ஷன் அளிக்கப்பட்டது. பிறகு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிதாக அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று பார்த்தால் 1963-இல் 12,696 பேர், 1964-இல் 2,891 பேர், 1965-இல் 2,560 பேர், 1966-இல் 3,165 பேர், 1967-இல் 3,600 பேர், 1968-இல் 3,590 பேர், 1969-இல் 5,368 பேர், 1970-இல் 9,169 பேர், 1971 ஜூலை வரையில் 2,710 பேர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிதாக அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் தொகை இப்படிப் பெருகியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு, மாதத்தில் 20 ரூபாய் அளிக்கப்படுகிறது என்ற தன்மையில் 95 லட்சம் ரூபாய் 1971-72-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-இல் அவ்வாறே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே, அந்த பென்ஷன் தொகையில் நாம் எதுவும் குறைத்து விடவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன்.

அன்றைக்கே நான் சொன்னேன். விடுதலை வீரர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று பார்க்காமல் நாம் செயல்பட்டு வருகிறோம் என்பதை பல உகாணங்களைக் கொண்டு சொன்னேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 28]

நாமக்கல்லாருக்கு நிதி அளித்தது, நெல்லையப்பருக்கு நிதி அளித்தது போல கோமதி சங்கர தீட்சதர் அவர்களுக்காக பென்ஷன் தொகை கேட்ட வுடனே; கலெக்டர் ரிப்போர்ட்டு கூடத் தேவையில்லை என்ற அளவிற்கு, அவரை நாமே அறிந்திருக்கிற காரணத்தினால், தரவேண்டுமென்று சொன்னேன். இவைகளைச் சொல்லிக் காட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. நாங்கள் ஜனநாயக ரீதியில் நடந்து கொள்கிறோம், பாசிச உணர்ச்சி எங்களுக்கு இல்லை என்பதைச் சொல்லவும், எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் எங்களுக்குப் பாச உணர்வு தான் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டவும் இதில் நமவிலே 'சி' சேர்ந்து விட்ட காரணத்தினால் பாசம் என்பது பாசிசம் ஆகிவிடுகிறது, ஆகவே 'சி' வேண்டாம் என்று மாத்திரம் நண்பர்களுக்கு எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, அம்பர் சர்க்காவைக் கண்டு பிடித்தவர் ஏகாம்பரம் என்பது தெரியும். ஏகாம்பரம் கண்டு பிடித்த சர்க்காவிற்கு 'ஏ'வை நீக்கி, கம்பரம் என்பதற்குப் பதில் "அம்பர் சர்க்கா" என்று பெயர் வைத்தார்கள். அந்த ஏகாம்பரம் இந்த அம்பர் சர்க்காவைக் கண்டு பிடித்ததற்காக மாதாந்திர உதவித் தொகை தர வேண்டுமென்று பல்லாண்டு காலமாகக் கேட்டு வந்தார். அதற்குப் பிறகு பல சர்க்காக்கள் நவீன முறையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு விட்டன. அவருடைய இந்தக் கோரிக்கைக்குப் பழைய அரசு இணங்கவில்லை. ஒருமாதத்திற்கு முன்பு இந்த அரசின் சார்பில் நண்பர் ஏகாம்பரம் என்ற அந்த நபருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் வீதம் இந்த அரசின் சார்பாக பென்ஷன் அளிக்கப்படுகிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்சி சார்பற்ற முறையில், ஜனநாயக ரீதியில் இந்த அரசு நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கான இந்த ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டினேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் 34 நாட்களில் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். எவ்வளவு சமதர்ம நோக்கோடு பல காரியங்களை கவனிக்கவிருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் நிதி நிலை அறிக்கை படித்ததிலிருந்து இதுவரையில் பல வேறு பிரச்சினைகளில் நடந்த விவாதங்களில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள்.

உழவர் பெருமக்களுக்கு வழங்கும் நிண்ட கால கடன் தொகை 3 கோடியாக இருந்ததை 21 கோடியாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். குறுகிய கால கடனை 62 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். 9 புதிய தீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக 23 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். காடுகள் என்ற பெயரால் உள்ள ஊகுபடி செய்யக் கூடிய நிலங்களை, 50 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை, நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வழங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலமற்ற தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் குடியிருக்கின்ற இடங்களை ஒப்படை செய்ய முடிவு செய்து, அதற்கான மசோதாவைக் கொண்டு வந்து மகிழ்ச்சிகரமாக நிறைவேற்றி இருக்கிறோம்.

கல்வி வளர்ச்சிக்காக 67-68-இல் 53 கோடி ரூபாய் இருந்தது. இந்த ஆண்டு 81.84 கோடி ரூபாயாக இந்த மானியத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறைக்கு 1967-68-இல் 17 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 33.24 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வளர்த்திருக்கிறோம்.

1971 சூலை 28]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

குடிநீர் வாரியத்திற்கு 18 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம்.

குடிசைப்பகுதிகளை மாற்றுவதற்கான, குடிசை மாற்றுத் திட்டத்திற்காக சென்னையில் மாத்திரம் 4 கோடி ரூபாய் 1971-72-இல் செலவிட ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம்.

அரிசன மக்களுக்காக 1967-ம் ஆண்டு 4 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்ததை, இப்போது 7 கோடி ரூபாய் அளவில் அரிசன மக்கள் நலனுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் நலனுக்காக 1½ கோடி ரூபாயாக இருந்தது, இப்போது ஏறத்தாழ 4½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அரிசன மாணவர்களுக்கும், பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கும் உணவு, உதையுள் ஆகிய இவைகளுக்காக உள்ள உதவித் தொகையை அதிகமாக்கி, இந்த மாமன்றத்தில் நாம் இந்தக் காரியத்தை எடுத்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு ஊட்டுவது என்ற முறையில் 130 ஆயிரம் குழந்தைகள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு, இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிச்சைக்காரர்கள் மறு வாழ்வு நிதி திட்டம் தமிழக பரிசுச் சீட்டு மூலமாக 40 லட்ச ரூபாய் என்ற அளவிலும், நான் விடுத்த அறிக்கைக் கேற்ப ஏறத்தாழ 20 லட்ச ரூபாய் சேர்ந்து, —நான் எதிர்பார்த்தது 40 லட்ச ரூபாய் என்றாலும், —60 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் பிச்சைக்காரர் மறு வாழ்வு நிதி தாண்டியிருக்கிறது என்பதை மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புக்காக 30 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கான திட்டம் இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 6,500 ஆயிரவர்களுக்கு வேலை வழங்குகின்ற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 50 உதவி மருத்துவர் பதவிகளை ஏற்படுத்துவது என்று இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அறிவிக்கப்பட்டது. 100 மருத்துவர் பட்டதாரிகளுக்கு மாதம் 250 ரூபாய் உதவித் தொகை அளிக்கும் திட்டமும் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

200-க்கு மேற்பட்ட செவிலியர் பதவிகளை உருவாக்குவதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்கான வசதிகளைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். படித்தவர்களிடையே வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்க காவல் துறையில் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் தேறியுள்ள தகுதியுள்ள மாணவர்கள் ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் திட்டத்தை இந்தக் கூட்டத் தொடரில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

இதைப்போலவே 2,000 பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு இளைஞர் அணி மூலமாக வேலை கொடுக்க, இந்த மாமன்றத்தில், இந்தக் கூட்டத் தொடரில் அறிவித்திருக்கிறோம்.

தொழில் நுணுக்கப் படிப்பில் தேர்வு பெற்று தகுதியுள்ள 3 ஆயிரம் பேர்களுக்கு அவர்கள் சிறு தொழில் நடத்த நாம் தலைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வழங்கும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறோம்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 28]

மேலும் நகர்ப்புறத்தில் ஒரு கிரௌண்டு நிலம் உள்ளவர்கள் அறுபதாயிரம் பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் பயனடையத்தக்க அளவிற்கு அந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். சமதர்மத்தை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் மற்றொரு படியாக பல்களுக்கான உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தும் மாமன்றத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

சென்ற கூட்டத்தொடரில் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள், 'ஆளும் கட்சியில் உள்ள நாங்கள் பாவிஸ் உணர்ச்சி பெற்றவர்கள், பஸ் முதலாளிகளுக்குப் பக்கத்தில் நிற்பவர்கள்' என்றெல்லாம். 'நிங்கள் சொல்லி நாங்கள் கேட்கிறதா?' என்ற அந்த பாவிஸ் உணர்ச்சிக்கு ஆளாகாமல், நீங்கள் சொன்னதை ஏற்று அவற்றை இம் மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். வேண்டுமானால், இந்தப் பேருமை முழுவதையும் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களே எடுத்துக் கொள்ளட்டும். அதே நேரத்தில் பஸ் முதலாளிகளின் வசவுகளையும் அவர்களே எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.

மேலும் 50 பஸ்களுக்கு மேற்பட்ட பயணப் பேருந்துகளை வைத்திருக்கும் நிறுவனங்களை தேசியமயமாக்கியிருக்கிறோம்.

மதுரை மாநகரம் ஒரு கார்ப்பொரேஷனாக மாற்ற அது ஒரு மெயரைப்பெற்றிருக்கும் அளவிற்கு, சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

அடுத்து, ஏற்கனவே இருந்த நிலை உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் இருந்த விலக்குகளையெல்லாம் நீக்கிடும் வகையில், கரும்புத் தோட்டம், மேய்ச்சல் காடு என்றெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு அச்சட்டத்திலிருந்து விடுப்பிட்டிருந்த விலக்குகளை யெல்லாம் களைத்திடும் வகையில் சட்டத் திருத்தங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

எனவே சமதர்ம மனம் கமழுமளவிற்கு அண்ணு அவர்கள் வழிநின்று, அவர் வகுத்துத் தந்த கொள்கைகளின் அடிப்படையில் பல திட்டங்களை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறோம்.

இதிலே இன்னும் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமலும் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்லும்போது காவிரி நீர் பிரச்சினை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கென நாம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டம் ஒன்றினை 31-ம் தேதி கூட்ட இருக்கிறோம். மத்திய அரசு இதிலே காட்டும் மந்த நிலையைக் கண்டிக்கும் வகையில், இந்த மன்றத்தின் குரலை எழுப்பியிருக்கிறோம் இங்கே. எனவே அனைத்துக்கட்சிக் கூட்டத்தில் எடுக்க இருக்கும் முடிவினை நாம் சிரமேல் தாங்கி, அதை நிறைவேற்றத் தயாராயிருக்கிறோம் என்ற உறுதியையும் கூறி, எதிர்க்கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கட்கும் தமிழக மக்களுக்கும் இவ்வுறுதியை மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகூறி, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன் வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32-1971) நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உசிலம்பட்டிதொகுதி இடைத்தேர்தல் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது பற்றி தேர்தல் கமிஷனரோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். இடையிலே ஒரு தேர்தல் நடைபெறவேண்டியிருப்பதால் இரண்டையும் ஒரே சமயத்தில் வைத்துக்கொண்டால் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று கமிஷனர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இவைபற்றிய அறிவிப்பு விரைவில் வரும்.

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 2) சட்ட முன்வடிவு 185
சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1971

1971 சூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் மன்றமுறை
கேள்வி :

“தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்டமுன்வடிவு
(சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 32/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு,
சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இரண்டாம் பிரிவு, அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்
பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

முதல் பிரிவு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு
விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : “இச்சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட
வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மூன்றாவது வாசிப்பில் ஒரே ஒரு
வார்த்தையைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தொடரில் 1967-68 ஆம்
ஆண்டு ஆடிப் ரிப்போர்டின் பேரிலே பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில்
விடப்பட்டு இருக்கிறது. அவற்றில் குறிப்பாக ட்ரான்ஸ்போர்ட்டிலே ஒரு சில
ஒழுங்குகளங்கள் கட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிதிநிலை ஒதுக்
கீட்டைச் செலவழிக்கும் நோத்தில், இவை கவனிக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

அரசினர் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்
பட்டு, சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய
அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுறுகின்றன. நாளை காலை 9 மணியளவில்
பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

181. Notification issued with G.O. Ms. No. 1626, Agriculture,
dated the 28th May 1971, in regard to regulation of trade in respect
of cotton in the Dharmapuri district. [Laid on the table of the
House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce
Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

182. Notification issued with G.O. Ms. No. 836, Home, dated
the 24th March 1971, in regard to certain amendments to the
Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of
the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939
(Central Act IV of 1939).]

183. Notification issued with G.O. Ms. No. 1299, Agriculture,
dated the 23rd April 1971, in regard to an amendment to the Tamil
Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the
table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agri-
cultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

பிற
பக்ஷ
1.25